

PP 255003/04496

MĚLI BYCHOM SI POMÁHAT

PUBLISHED FROM JULY 1999

S tručné zprávy.

Pondělí 11. října

Moskva stupňuje mediální kritickou kampaň proti Lukašenkovi
 Izrael nebude Československem v roce 1938, prohlásil Lieberman
 Elektřinu zlevní zisky z prodeje emisních povolenek, tvrdí Kalousek
 ČSSD-KSČM chtějí zablokovat rychlejší projednání úsporného balíčku
 Společnost ČD Cargo řízená Bazalou byla ekonomicky poškozovaná
 Acta non verba zveřejnila benzinky, které nevyhověly kontrole ČOI
 Zavedení eura v ČR podporuje pouze 30% lidí, říká průzkum STEM
 M. Krumlov zapečetil sál s epopejí, Incheba prý stěhování nebrání
 Počasí v Praze: jasno, 12 stupňů
pokračování na str. 2

Slovo vydavatele:

Jeden učený pán prohlásil, že největší tragédií holocaustu je, že lidé, kteří se toho zúčastnili, byli lidé jako jsme my. Lidé, kteří byli zabíjeni a kteří zabíjeli, nebyli nějak deformováni, nepoznali jste často na první pohled, jestli je na fotografii oběť či vrah.

Dokonce, jak sami víte, ve většině případů podvodníci a udavači vypadají jako úžasně příjemní a milí lidé a vy, pokud je znáte, byste často dali za ně ruku do ohně a hájili je, jací jsou to báječní lidé. Někdy to jde tak daleko, že i když před vás předloží kopu důkazů, vy odmítnete uvěřit. Největší paradox je často v tom, že sami lumpové si o sobě myslí, že jsou vlastně dobří a jejich nelidské chyby jsou jen lidská přehmatnutí. Stačí si přečíst články typu: "Sadistická zrudá Fritzl: Žena mě miluje a děti po mně touží", "Pedofil si stěžuje, že za ním do vězení nepustí děti, kteří prý po něm touží." Apod. A teď, co s tím?

Měli bychom si pomáhat

K fotografiím na hlavní stránce :

foto: Františka Vlček, LN ke článku straně 2 a fotografie p.p.Jaroslava Šimka, jehož mše se budou sloužit každou neděli v kostele Cyrila a Metoděje v Sydney, poslední bude 21.XI

Lidstvo odjakživa zajímají dvě zásadní otázky:

- 1) Kdo vymyslel práci?
- 2) Jak to, že ho ostatní nezabili?

VOLEBNÍ PODVODY

Pavel Jacko

Dávno, dávno již tomu, co chodíval jsem k soudům. Člověk odchovaný americkými pseudoprávníckými televizními seriály si není vědom, jak drahý čas právník stráví čekáním na chodbách. Ti disciplinovanější byli schopni diktovat do mašinky věci jiné,

ti prozřavější si četli nějaký román a většina jen tak postávala a diskutovala různé věci mezi sebou. Využíval jsem času k naslouchání, protože jsem se chtěl poučit. Mnoho věcí v knihách ani v novinách není a mně informace, které v Austrálii rozený právník nějak nasál, chyběly. Jednou přišla řeč na volby. Hlavně mluvil postarší, velice vážený advokát, v podstatě konzervativní, nyní na pravdě Boží. Také tam byl právník mladší, ale stále starší než

okrscích, by výsledek změnil. U skleničky piva po golfu se můj partner zmínil o tom, že to není pouhé podezření, že ví, že Australian Labor Party podvody organizuje. Jednoho víkendů přistříhoval růže na své zahrádce a soused za plotem měl BBQ. Můj kamarád slyšel, o čem mluví, a byl z toho tak vyjevený jako já před skoro třiceti lety. Jeho soused, laborista a organizátor, vysvětloval svým návštěvníkům, co a jak budou muset dělat v nadcházejících

volbách. Někteří zřejmě byli noví členové, demokratických ALP tradic neznal. Paní Julia Patrick v článku *The Secret World of Electoral Fraud* (Quadrant červen 2010) píše, že původní systém z roku 1856 měl volební papíry číslované a patky (*butts*) byly drženy. Později to bylo zrušeno a roku 1984 Hawkova federální socialistická vláda zrušila i pododělení volebních listin (*subdivisional rolls*), aby se údajně

Až roku 2001 *Queensland Electoral Commission* usvědčila poslance Mike Kaisera z volebních podvodů. Je ovšem možné, že mezitím jsem něco minul nebo že mně unikly souvislosti. Kaiser rezignoval z parlamentu a byl i na malou chvíli vyloučen z ALP. Pak se z očí občanů ztratil, ale jen do Nového Jižního Walesu, kde byl šéfem kanceláře premiéra Lemmy, (ALP) a vrátil do stejné funkce u premiérky Queenslandu Anny Bligh (ALP). Nyní usvědčený ALP volební podvodník soudruh Kaiser je šéfem *National Broadband Network Company*, kde živoří za \$450 000 ročně. Cynik by možná řekl, že to je odměna za to, že to vše vzal na sebe a nikoho důležitého do volebních skandálů nenamočil.

Nerohodné volby, jako ty poslední federální, vedou k různým podezřívavým úvahám. Není vyloučeno, že několik stovek hlasů na jiných místech, v jiných volebních

okrscích, by výsledek změnil. U skleničky piva po golfu se můj partner zmínil o tom, že to není pouhé podezření, že ví, že Australian Labor Party podvody organizuje. Jednoho víkendů přistříhoval růže na své zahrádce a soused za plotem měl BBQ. Můj kamarád slyšel, o čem mluví, a byl z toho tak vyjevený jako já před skoro třiceti lety. Jeho soused, laborista a organizátor, vysvětloval svým návštěvníkům, co a jak budou muset dělat v nadcházejících

volbách. Někteří zřejmě byli noví členové, demokratických ALP tradic neznal. Paní Julia Patrick v článku *The Secret World of Electoral Fraud* (Quadrant červen 2010) píše, že původní systém z roku 1856 měl volební papíry číslované a patky (*butts*) byly drženy. Později to bylo zrušeno a roku 1984 Hawkova federální socialistická vláda zrušila i pododělení volebních listin (*subdivisional rolls*), aby se údajně

hlasovalo snáz. Výsledkem této reformy bylo, že volič mohl hlasovat v kterékoliv volební místnosti ve své volební okrsku, popřípadě i v několika postupně, buď svým jménem, nebo fiktivním s fiktivní adresou.

Koalice s reformou souhlasila. Novinář Bob Bottom později objevil na Bribie Island (ostrov kousíček na sever od Brisbane) stovky falešných voličů s adresami na mořské straně ulic, tj. ve vodě. Roku 2007, aby to vypadalo, že něco dělá, zavedl John Howard, liberální ministerský předseda, další reformu, a to, že k přihlášce na volební listinu je třeba svědka. Fiktivní ovšem postačí. Před dvěma lety si funkcionář ALP Michael Danby stěžoval: „Věřím, že okrsky ve Viktorii (*McEwen*), v Západní Austrálii (*Swan*) a v Queenslandu (*Bowman a Dickson*) by dostala Labor. Požadavek ukázat fotografickou identifikaci byl tak špatný, jak jsme předvíдали... byl to hlavní útok na právo volit a my ty zákony změním před příštími volbami.“

Podvody jsou za současného stavu volebního zákona těžko prokazatelné. Nemožné to ovšem není, stačí počítač a – vůle. Není vyloučeno, že někteří členové volebních komisí mají v podvodech prsty. Bohužel, ani jedna politická strana nemá chuť do marastu šťourat a volební komise, politiky sestavené, nemají důvod něco vyšetřovat. Ukázalo by to, že nedělají svou práci pořádně. Jsou výjimky, jako třeba výše zmíněný Mike Kaiser, který asi doplatil na nějaký vnitrostranícký spor. Pro úplnost a hlavně pro neaustralské čtenáře je třeba se zmínit o tom, že domorodci, tj. ti alespoň na čtvrt domorodci, volí Australian Labor Party ať chtějí či nechtějí a aniž, dovolím si tvrdit, by o tom věděli. Ti bílí, dobře zorganizovaní domorodci to zajistí.

Volební podvody potřebují organizaci a disciplínu. Domnívám se, že strany tzv. pravicové ani jedno ani druhé nemají a hlavní prospěch má strana práce a ti, kteří tahají za její drátky, odborové unie. Je mi záhadou, proč strany konzervativní, které podvody nejvíce trpí, je trpí. Doufají, že jednoho dne se i ony zorganizují? Mají strach, že lid by mohl začít pochybovat o celém systému? Jak známo, moc je pro ně tak důležitá, že se i spojili s ALP aby hanebnými metodami zničili Pauline Hanson a její stranu, když se zdálo, že by mohla jejich mocenské postavení ohrozit. (Uvidíme, jestli se spojí, aby zničili podobné nebezpečí ze strany zelených.) Bývalý americký prezident Jimmy Carter létá po světě a líže diktátorům zadky ve jménu humanity. Škody, které ten člověk za svého života napáchal, by vydaly na celou knihu. Občas navštíví nějakou nešťastnou zemi v čase voleb a dává pozor na to, pochopitelně před televizními kamerami, že voliči dostanou inkoust na palec, aby volili jen jednou. Možná, že by jej měl někdo

pozvat do Austrálie. Spíš možná, že levicové volební podvody levicoví pokrokaří považují pod patřičným vedením za vůli lidu. říjen 2010, Brisbane

Úterý 12. října

Francii ochromila nová vlna stávek proti důchodové reformě Slovenská koalice sloučí STV a SRo a sníží počet jejich kanálů Uznávaný fyzik Harold Lewis označil globální oteplování za největší podvod Nečas odborářům neustoupil, a tak jsou kvůli snižování platů ve stávkové pohotovosti Maximální navýšení cen elektřiny pro domácnosti nepřekročí 5%, zavázal se Nečas Hašek vyzval Fuksu, aby inicioval audit ve státním podniku Lesy ČR ČEZ kvůli krizi odkládá dostavbu Temelína, možná až o několik let Fotovoltaická asociace podá ústavní stížnost na ERÚ

Středa 13. října

Svět sleduje, jak se na zem postupně vracejí zasypaní chilští horníci Ve Francii pokračují stávky proti vládnímu návrhu důchodové reformy Vláda prý ví, jak na solárníky; zavede zvláštní daň a využije i emisní povolenky S omezením imunity poslanců, senátorů a ústavních soudců souhlasí i opozice Singer a Klaus se shodli, že sílcí regulace EU není správnou reakcí na krizi Strana Liberálové.cz definitivně prohrála spor se senátorem Dienstbierem Mor. Krumlov dostal za bránění stěhování epopeje pokutu 80 tisíc Kvůli podezření z korupce opustil Adamec kandidátku KDU-ČSL

Čtvrtek 14. října

Rasmussen chce pro NATO vlastní protiraketovou obranu Po šedesáti devíti dnech byl vysvobozen poslední chilský horník Ministr si pochvaluje státních maturity, jen se prý zmírní otravování studentů Nejvyšší soud zrušil jmenování Kužela rozhodcem v kauze Diag Human Na hoře Vladař odkryli archeologové unikátní dřevěné konstrukce Žalobu vsetínských Romů musí znovu projednat krajský soud Poslanec Paroubek spustil své názorové internetové stránky Za facku B. Sobotkovi dostal útočnick podmínku

Pátek 15. října

Izrael ukončil neoficiální pozastavení výstavby ve východním Jeruzalémě Sarkozy poslal policii na demonstranty blokující sklady pohonných hmot **Začaly komunální a senátní volby, lidé volí 27 senátorů a přes 60 tisíc zastupitelů** Volby nejsou průlomové, důležité však ano, pobídl Klaus lidi k účasti ve volbách John pokládá křížkování kandidátů v komunálních volbách za strašně složité Romové na Mostecku zbili volební tým Vandasových straníků Metrostav dostal za propad tunelu Blanka pokutu milion korun Policie prošetřuje verbování voličů v Roudnici nad Labem Počasí v Praze: zataženo, později déšť, 12°C

Víkend 16. – 17. října

Multikulturalismus absolutně selhal, prohlásila Merkelová Chávez slíbil Bělorusku bezproblémové dodávky ropy na příštích 200 let **Skončilo 1. kolo senátních voleb: ČSSD uspěla ve 22 obvodech, ODS v 19** **Skončily volby do místních zastupitelstev, ODS ztratila 17 měst, většinu má ČSSD** Zelení napadnou rozdělení Prahy na sedm obvodů, stížnost podpoří další strany Exministra Ambrozka, který zneužíval poslanecké náhrady, voliči vykřížkovali Kandidátka na pražskou primátorku Reedová zvažuje konec v politice Na nabídku 3,5 MKč za propuštění 9leté Aničky nikdo nereagoval Počasí v Praze: postupně vyjasnění, 11°C

Pondělí 18. října

Teroristé z Hamasu si opatřili protiletadlové střely, říká Netanjahu Francie je ochromena protesty, začala využívat nouzové zásoby PHM Pražští zástupci TOP 09 začali jednat s ODS a setkali se i se zástupci ČSSD V Brně zřejmě Onderka dohodne velkou koalici, vedením obou stran navzdory Podle Klause bude naše ekonomická obnova po krizi rychlejší než na Západě Anonym hrozil izraelskému velvyslanectví bombou, policie nis nenašla Novým generálním ředitelem České filharmonie se stal David Mareček

Soud osvobodil muže, který údajně stál za vraždou řidiče Sazky Počasí v Praze: zataženo, občas mrholení, 10°C

Úterý 19. října

Turci v Německu se musí naučit německy, řekl prezident Wulff Proti důchodové reformě stávkují ve Francii snad už i nemluvíata Nečas pohrozil před druhým kolem senátních voleb Paroubkem na Hradě Vítězná ČSSD jde do opozice v Olomouci, následovat může Brno a další města Zaměstnavatelé i odboráři se k vládním změnám nemocenské staví odmítavě Tripartita odmítá zdanění fotovoltaiky, které má omezit zdražení elektřiny Stát vybere vítěze na dostavbu dvou nových bloků až v roce 2013 Muchova Slovanská epopej se stala kulturní památkou Počasí v Praze: zataženo, 11 stupňů

Středa 20. října

Evropský parlament si ve Štrasburku schválil větší pravomoci Brusel chystá ránu pro národní kasy - 20 týdnů mateřské za plný plat Nečas je přesvědčen, že vláda ODS, TOP 09 a VV je schopna prosadit reformy **Zdražení elektřiny vláda částečně vyřeší daní 26% a prodejem emisních povolenek** Podle Klause doplatila ODS ve volbách na Topolánkovo vedení a prorůstání lobbistů Proti Klausovým výrokům se Topolánek ostře ohradil poukazem divokou privatizaci Nečas chce zjistit, proč MF nyní prověřuje hospodaření části Úřadu vlády ČR **V kauze Vítkov padly výjimečné tresty ve výši 22, resp. 20 let** Počasí v Praze: postupně vyjasnění, 10 stupňů

Čtvrtek 21. října

Izrael prý může dokázat, že Ankara pomáhala organizovat flotilu Podle nařízení EP musí mít zboží vyrobené mimo EU jasné vyznačený původ Ahmadínežád a Chávez při setkání v Teheránu potvrdili 'strategické partnerství' Klaus hovořil s hejtmany o nedávno otevřeném pražském okruhu či dopadech krize Němcová schválila výpověď bývalého poslance ČSSD Dimitrovovi z ministerstva Železničním odborářům se nelíbí převedení 9500 železničářů z ČD na SŽDC Banky přehodnocují postoj k financování projektů solárních elektráren Policie má podezřelého ze zmizení Aničky a hledá znovu v Troji

Pátek 22. října

Britská jaderná *stealth* ponorka najela na mělčinu u pobřeží Skotska Vláda USA chce po Kongresu 2 miliardy na vojenskou pomoc Pákistánu Francouzská policie prorazila první blokádu rafinerie, východně od Paříže **Začalo 2. kolo voleb do třetiny Senátu; ODS jde o reformy, ČSSD o většinu** Podle Informačního institutu jsou poplatky za obnovitelné zdroje účtovány nezákonně Před summitem EU jsou podle Nečase postoje vlády a prezidenta velmi podobné VV podpoří zelené v jejich stížnosti proti rozdělení Prahy na sedm obvodů Policejní prezident má prověřit údajné sledování ministra Pospíšila

Víkend 23. října – 24. října

Svět marně čeká, až WikiLeaks zveřejní dokumenty Hizballáhu a iránských Revolučních gard **V senátních volbách získala ČSSD nadpoloviční většinu, ODS ztratila 11 křesel** ČSSD musí podle Paroubka lidem přiznat, že ani oranžový Senát reformy nezastaví Svůj zájem o funkci předsedy Senátu potvrdili Štěch i Škromach Šojdrová říká, že voliči lidovce vzpružili a oni musí úspěch využít Špidla v boji o Senát neuspěl, a tak prý zatím bude psát a učit Výkon solárních elektráren letos překročí 1600 ME, tvrdí ERÚ Počasí v Praze: v sobotu jasno, v neděl zataženo, 10°C

Oslava Masaryka: ČT vysílá přenos z Hradu, Nova 223. díl Ordinace

28. října 2010 7:30

PRAHA - Pryč jsou časy, kdy v den státního svátku chodila nejstarší generace slavnostně vystrojená, nepracovalo se, obchody byly zavřené a večer běžel na televizních obrazovkách vážný pořad typu operního představení Rusalky. Nová doba přinesla nové manýry.

Patříte mezi šťastlivce, kteří nemusí o svátku do práce, a dostali jste po probuzení chuť na čerstvé koblify? Ačkoli je státní svátek, nemusíte si nechat zajít chuť. Pokud není nejbližší supermarket otevřený po celý den, minimálně dopoledne jsou vám jeho dveře otevřené.

A zavřené nákupní centrum? V Česku téměř nemyslitelná záležitost. Obzvláště 28. října, kdy do Vánoc zbývají necelé dva měsíce a lidé se shánějí po dárcích. V obchodních centrech je rušno jako na dálnici D1 v pátek odpoledne. Časy, kdy si člověk mohl o státních svátcích leda tak prohlížet věci ve výlohách, jsou ty tam. Volný den naopak znamená lepší tržby obchodníků.

Procházký ve svátečním oblečení k pomníkům a kladení věnců zkrátka už nejsou v kurzu. Pietní akce u Národního památníku v Praze na Vítkově za účasti prezidenta republiky se lidé, až na výjimky, zúčastní nanejvýš virtuálně v podobě večerní televizní reportáže.

Kdepak Rusalka

A když jsme u televize, i v tomto bodě se ledacos změnilo. Zatímco za komunismu běžel o svátečních večerech v televizi nějaký vážný pořad ve stylu operního představení Prodané nevěsty nebo Rusalky, nová doba s nepřeborným množstvím televizních kanálů nabízí výběr mnohonásobně širší.

Podíváme-li se do dnešního televizního programu, soukromé televize sází v Den vzniku samostatného československého státu na jistotu. Kdepak Rusalka!

Například TV Nova nabízí už 223. díl Ordinace v růžové zahradě. Pokud snad někdo není v obraze: Hofman kupuje nemocnici a pořádá velkolepý raut. A doktor Mázl se opět setká s Renatou, ale jak už to bývá - Magda je přistihne...

Kdo nemá na milostný trojúhelník nervy, může zvolit raději TOP STAR magazín na Primě věnovaný tentokrát "nesmrtelnému" Waldemaru Matuškoví a pobrukovat si přitom Slavíky z Madridu, načež se divák může přesunout do ulice Wysteria Lane, kde Zoufalé manželky připravují vánoční oslavy...

Spokojený náročný divák Foldyna?

Televizní nabídka ale myslí i na náročné diváky, jakým je například poslanec Jaroslav Foldyna (ČSSD). O státním svátku Jana Husa lačnil po pořadu s příslušnou tematikou a nadával na veřejnoprávní Českou televizi, že mu takový pořad nenabízí: "Zítřka na Státní svátek Mistra Jana Husa ...ty prasata z veřejnoprávní České televize dávají ve 20.00 hodin opět jako dnes film USA Funny Lady ...to už je moc ! Pan generální ředitel ČT patří vyhodit ! ...okamžitě ! ...fůůůůj !," napsal politik v předvečer státního svátku na svůj profil na Facebooku.

Marně se domáhal filmu Jan Hus režiséra Otakara Vávry z roku 1954, ačkoli je silně poznamenaný tehdejší komunistickou propagandou.

Tentokrát si snad ve výběru veřejnoprávní televize přijde i Foldyna na své. Od 20 hodin ČT1 živě vysílá předávání státních vyznamenání na Pražském hradě, popřípadě si divák může vybrat některý z tematických dokumentárních či publicistických pořadů. Pravdou je, že například dokumentární film T. G. Masaryk a vznik ČSR v nabídce chybí. LN

Skoro polovina českých domácností musí něco splácet

Celkem 46 procent českých domácností něco splácí, ať už jde o některou z forem úvěru, leasingu nebo půjčky. Výsledky přinesl průzkum agentury STEM, ve kterém odpovídalo 1244 obyvatel České republiky starších 18 let. Průzkum ukazuje, že úvěry sloužící k rozsáhlejším investicím, jako jsou hypotéky či finanční leasing, využívají především dobře finančně zajištěné domácnosti. Lidé z domácností hůře situovaných uzavírají častěji spotřebitelské úvěry nebo si berou půjčky, které slouží hlavně ke splácení běžných potřeb nebo vybavení domácností. Jeden druh úvěru splácí podle průzkumu 31 procent domácností, 15 procent dokonce dva nebo více úvěrů zároveň. Více úvěrů si berou domácnosti vícečlenné, tudíž zpravidla finančně silnější, zátěž úvěry však na druhé straně souvisí s tím, jak jsou domácnosti materiálně či finančně zajištěny. I mezi „špatně finančně zajištěnými“ domácnostmi je pětina těch, které mají splácet více úvěrů.

Poklad na smetisku

Archeológovia objavili hrob germánskeho náčelníka aj venušu

V posledných týždňoch archeológovia vykopali zo zeme viaceré jedinečné nálezky. Vykopávky síce zatiaľ nepotvrdili Starých Slovákov, odkryli však oveľa väčšie hodnoty našej skutočnej minulosti. Sú medzi nimi výnimočné poklady ľudí, ktorí na našom území kedysi žili: nevykradnutý hrob germánskeho náčelníka, úchvatné šperky spred tisícročí aj nová venuša. Najnovší nález hrobu germánskeho náčelníka z 1. storočia nášho letopočtu s milodarmi obrovskej hodnoty našli na bizarnom mieste - na smetisku.

High society:

Nebožtík patrila v dávnom germánskom obyvateľstve nepochybné k vtedajšej „high society“. Dokladajú to nálezy z hrobu, ktorý sa ponáša na akúsi hrobovú komoru, okrem mŕtveho v ňom bola drevená konštrukcia a na nej milodary.

Našli tu bronzové nádoby, hlinené a sklenené misky, ale aj britvu, nôž, spony do šiat, nožnice, ostrohy a časti opasku. „Unikátnosť objavu je práve v tom, že takýto hrob sa našiel neporušený a priamo pri výskume. Je to výsledok dlhoročnej cieľavedomej práce Archeologického ústavu SAV a vedúceho výskumu Kristiána Elscheka. Hrob bol nájdený v priestore pripravovaných stavebných objektov na smetisku,“ opisuje objav riaditeľ Archeologického ústavu SAV v Nitre Matej Ruttikay. Upresňuje, že ide o smetisko v Zohore pri Bratislave. Informáciu najskôr tajili, lebo chceli predísť návštevám zlodějov a vykrádačov archeologických nálezísk.

Dnes, po preskúmaní hrobu, už môžu podrobnosti zverejniť. „Doslova zázrakom sa zachovali dve neporušené sklenené mis-ky, bronzové vedro, bronzová, možno dokonca i strieborná súprava na stolovanie a pitie vína, bronzová kanvica ozdobená plastikou boha obchodu Merkúra a mnohé ďalšie skvosty. Zachovali sa i stopy po textilách a kožiach,“ hovorí M. Ruttikay.

V okolí našli už predtým niekoľko podobných hrobov, ale vždy išlo o náhodný nález pri bagrovaní štrku či piesku. Tentoraz mali väčšie šťastie. Archeológia totiž skladá čriepky minulosti nielen z nájdených predmetov, dôležité sú aj takzvané nálezové okolnosti, ktoré odhaľujú súvislosti zo života spred stáročí. Predmety zo zeme veľa napovedajú o živote obyvateľstva, ktoré tu kedysi žilo a zomieralo - o našich predkoch. Podľa kostier napríklad možno zistiť organizáciu dávnej spoločnosti, ale aj vek, zdravie a choroby vtedajších ľudí. Nové prístroje dávajú možnosť doslova sa pozrieť pod zem bez toho, aby ju prepokali, prípadne zistiť pôvodný vzhľad krajiny aj zmeny v klimatických pomeroch. „Ide jednoznačne o objav, ktorý má celoeurópsky význam,“ hovorí Ruttikay a dodáva: „O to viac ma mrzí, že keď sme v priebehu výskumu chceli k nálezu zavolať naše televízie, redaktori žiadnej neprejavili záujem. Ak by sme im nahlásili mŕtvolu na smetisku a nie významný objav hrobu, určite by prišli.“

Praveká sexica:

Nejde pritom o jediný zaujímavý objav, ktorý sa v poslednom období podarilo vykopáť zo zeme. Archeológovia z Archeologického ústavu SAV v spolupráci s Ponitrianskym múzeom odkryli ďalšie nálezky aj pri výstavbe rýchlostnej cesty R1 v okolí Nitry. Časti sídlisk a pohrebísk pochádzajú z doby slovenského praveku až po stredoveké osady. Teda od obdobia 5-tisíc rokov pred našim letopočtom po 11. storočie nášho letopočtu. Okrem hrobov a pozostatkov stavieb našli aj zvyšky pecí - aj tých na chlieb, aj tých na výrobu keramiky. A keramiky objavili veľa, rovnako ako ďalších predmetov vyrobených z kameňa, bronzu a zo železa. Okrem sekeriek, nožíkov či hrebeňov z kostí nechýbajú strieborné a bronzové záušnice, prstene, vlasové krúžky, náhrdelníky zo skla aj z jantárových korálikov. „Slovensko je krajina s pomerne veľkým výskytom archeologických nálezísk. Z tohto dôvodu sa často stretávame so zaujímavými objavmi a vždy je veľmi ťažké povedať, ktorý je ten naj,“ podotýka Ruttikay.

„Preskúmali sme napríklad rozsiahlu osadu z doby rímskej, ktorej zaujímavosťou je množstvo importov z Rímskej ríše, na ďalšom nálezisku sa preskúmalo unikátne pohrebisko z doby sťahovania národov a unikátny nálezový súbor sa našiel aj na sídlisku z neskorej doby kamennej v Beladiaciach.“ Práve tam archeológovia okrem keramiky, kamenných nástrojov a torza ľudskej lebky našli aj fragment hlinenej ženskej plastiky. Má viditeľne zvýraznené ženské tvary, je to vlastne ďalšia takzvaná venuša. Zvlášť má zvýraznenú brušnú časť, čo naznačuje, že mohlo ísť o tehotnú ženu. Sexica z praveku dostala meno Sára podľa menín v deň nájdenia.

Archeológia to pritom na Slovensku nemá ľahké. Odborníci upozorňujú na fakt, že slovenská veda je roky totálne podfinancovaná. Avizované je navyše desaťpercentné zníženie rozpočtu Slovenskej akadémie vied aj znížovanie stavu pracovníkov. Dlhodobo žijoria inštitúcie, múzeá aj odborníci v nich.

Ale azda najhoršou správou na záver je to, že dosiaľ sa nikde nepodarilo objaviť legendárnych Starých Slovákov.

PETER GETTING 7plus

Ondruš: Radičová klame o politických nomináciách

Podľa poslancu za Smer Ondruša na Úrade vlády získalo zamestnanie kompletne celé vedenie mládežníckeho združenia SDKÚ.

BRATISLAVA. Premiérka Ivetta Radičová (SDKÚ-DS) klamala, keď tvrdila, že na Úrade vlády (ÚV) SR nie sú obsadzované jednotlivé pozície politickými nominantmi. Tvrdí to poslanec Národnej rady SR za stranu Smer-SD a exriaditeľ Tlačového a informačného odboru Úradu vlády SR Bratislav Ondruš.

„Verejne dostupné materiály, dostupné na internete, dokazujú, že tieto nominácie sa na Úrade vlády SR dejú a pravdepodobne sa aj budú diať. Dôkazom je, že tam získalo zamestnanie kompletne celé vedenie mládežníckeho združenia SDKÚ-DS Nová generácia,“ vyhlásil Ondruš na dnešnej tlačovej konferencii Smeru-SD.

Na úrade podľa neho pracuje ako vedúci Služobného úradu ÚV SR predseda združenia Martin Kubcel, ako riaditeľka kancelárie vedúceho Služobného úradu ÚV SR jeho podpredsedníčka Ľubica Škorvaneková, ako riaditeľ Správy zariadenia ÚV SR zas podpredseda Martin Turčan. Na Osobnom úrade ÚV SR pracuje Lukáš Turčok, ďalší podpredseda združenia, a príkaznú zmluvu s ÚV SR má Pavol Turčina, ktorý je generálnym sekretárom združenia.

Nominoval aj Mihál, tvrdí Ondruš

Podľa Ondruša súčasná vláda dáva do funkcií jasné stranícke nominácie, čo dokazujú aj niektorí pracovníci v rezorte práce, sociálnych vecí a rodiny. Ondruš tvrdí, že minister Jozef Mihál (SaS) vymenoval od niektorých pozícií ľudí, ktorí nespĺňajú potrebné kritériá a nemajú ani potrebnú prax.

Pri ich vymenovaní podľa neho došlo dokonca k porušeniu zákona. „Ide o vymenovanie dvoch ľudí do funkcie hlavného inšpektora práce. Podľa zákona môže byť hlavným inšpektorom práce inšpektor práce, ktorý má odbornú prax inšpektora práce najmenej päť rokov“. Na návrh generálnej riaditeľky Národného inšpektorátu práce Jany Popovičovej vymenoval minister do funkcie hlavného inšpektora práce ľudí, ktorí nespĺňajú túto zákonom stanovenú podmienku,“ konkretizoval.

Priblížil, že ide o hlavného inšpektora práce pre Žilinský kraj Antona Hartela a tiež o nového hlavného inšpektora v Košiciach Miroslava Ondruška. „Títo dvaja ľudia boli vymenovaní napriek tomu, že doteraz nemajú za sebou päťročnú prax vo funkcii a teda v ich prípade bola porušená legislatíva,“ zdôraznil Ondruš.

Poukázal tiež na fakt, že za banskobystričského hlavného inšpektora práce bol zas vymenovaný človek, „ktorý plne v súlade so zákonníkom práce po predošlom trojnásobnom hrubom porušení pracovnej disciplíny dostal od 1. septembra tohto roku výpoveď“. Do novej funkcie bol teda vymenovaný počas plynúcej výpovednej lehoty.

Vláda údajne klamala pred voľbami

Ondruš je zároveň presvedčený, že „klamstvo začalo byť pracovnou metódou predsedníčky vlády“. „Klamala už pred voľbami, keď tvrdila, že vláda nebude privatizovať, zvyšovať dane a že opatrenia, ktoré bude jej vláda robiť, sa nebudú týkať radových občanov,“ vysvetlil.

Premiérka Radičová (SDKÚ-DS) svojim vyjadrením reagovala na otvorený list skupiny poslancov SaS zo zoskupenia Obyčajní ľudia (OL). Tí v ňom v stredu (27.10.) vyzvali vládne strany, aby zverejnili kompletne informácie o spôsobe preobsadzovania miest v štátnej správe s uvedením jednotlivých pozícií, mien, straníckej príslušnosti a spôsobu výberu kandidáta.

Podľa poslancu Igora Matoviča (SaS/OL) by sa zverejňovanie pozícií netýkalo len verejnej správy, ale aj orgánov podnikov s majetkovou účasťou štátu.

Radičová nevidí problém so zverejnením spôsobu preobsadzovania miest v štátnej správe. Podľa nej by stačilo, keby sa poslanec SaS Igor Matovič obrátil s takouto požiadavkou na Koaličnú radu. Sme

Aby ho nedokopali?

Expremiér Fico požiadal premiérku Ivetu Radičovou, aby mu umožnila využívať ešte aj ďalšie tri mesiace limuzínu z Úradu na ochranu ústavných činiteľov aj ochrankárov, ktorí by sa starali o jeho bezpečnosť.

Expremiér Fico požiadal premiérku Ivetu Radičovou, aby mu umožnila využívať ešte aj ďalšie tri mesiace limuzínu z Úradu na ochranu ústavných činiteľov aj ochrankárov, ktorí by sa starali o jeho bezpečnosť. Paradoxne, len pár dní po tom, čo mu to schválila, sa jej posmieval za to, že má zvýšenú ochranu, pretože jej nejaký dobrák poslal prázdnu nábojnicu. O možnom ohrození predsedu vlády vyhlásil: „Na Slovensku akurát tak môžu do vás dobre kopnúť na ihrisku, keď hráte futbal, to je tak všetko.“

Keďže náš odvážny expremiér požiadal o ochranu, asi ide hrať futbal. Plus7dni

Starostove starosti

Dušan Antoš, ktorý podľa polície spolupracoval s pozemkovou mafiou, má v politických kruhoch mocných priateľov. Starosta Rusoviec Dušan Antoš je obvinený z účasti na pozemkových podvodoch za státisíce eur. Organizovať ich mala pozemková mafia, ktorej súčasťou sú podľa polície aj viacerí podnikatelia či bývalý siskár Michal Hrbáček, ktorý sa podľa obžaloby významne podieľal na únose Michala Kováča mladšieho, no Mečiarova amnestia neumožnila postaviť ho pred súd. Napriek obvineniu sa starosta Antoš (SDKÚ) nechce vzdať

ďalšieho pôsobenia v miestnej samospráve. Tvrdí, že je nevinný. Antoša podporujú aj viacerí komunálni politici. Tí zároveň patria k mocným podnikateľom, ktorých aktivity sa viažu práve s výstavbou v jednej z vychytených lokalít hlavného mesta - v Rusovciach.

Kšefty s pozemkami:

Starostu Antoša zbalili kukláči necelé dva mesiace pred komunálnymi voľbami. Vyšetrovatel' ho obvinil z toho, že sa podieľal na podvodoch s pozemkami, ktoré robila organizovaná skupina páchatel'ov z bratislavského podsvetia. Terčom mafie sa stali pozemky rakúskeho dôchodcu Antona Sandera, ktorý pred dvoma rokmi umrel v rakúskej nemocnici. Po starčekovi ostalo 40 hektárov pôdy v katastri obce Rusovce. Práve tieto pozemky skupina získala a systémom následných prevodov sa ich vlastníkom na istý čas stal aj rusovský starosta Dušan Antoš. Podľa slov prokurátora bol práve starosta tým človekom, ktorý defiloval tipy jednotlivým členom pozemkovej mafie a mal z toho profitovať. Ľudia z podsvetia totiž vyrobili falošné doklady pre fiktívneho synovca vystupujúceho pod vymysleným menom Jozef Sander, ktorý sa prihlásil k dedičstvu po nebohom Antonovi Sanderovi. Podvodne zdedené pozemky dedič predal ďalším dvom ľuďom. Jeden z nich, Radoslav Z. bol človekom, ktorý zabezpečoval falošné doklady. Druhým kupcom bol podnikateľ a majiteľ viacerých zmenární Ladislav B. Ten v júni 2007 za pozemky s výmerou 3 500 štvorcových metrov zaplatil 431-tisíc eur. Od Ladislava B. kúpil pozemok v decembri 2007 starosta Dušan Antoš. Bola to výhodná kúpa, pretože za ten istý pozemok zaplatil iba 265-tisíc eur. Dušan Antoš však dlho majiteľom pozemku nezostal. O štyri mesiace neskôr ho predal svojim príbuzným za 63-tisíc eur. Prokurátor si myslí, že sumy uvedené na zmluvách nikdy neboli vyplatené.

Rozpačitá podpora:

Vážne obvinenia postavili do nepriaznivého svetla aj Antošovu „rodnú“ stranu SDKÚ. Hneď po tom, ako médiá priniesli informácie o zadržaní starostu, jej hovorca pre médiá vyhlásil, že strana s'ahuje svoju podporu Dušanovi Antošovi v komunálnych voľbách.

O to väčšie bolo prekvapenie, keď sa objavili zoznamy kandidátov a Dušan Antoš v nich naďalej až do našej uzávierky figuroval ako kandidát koalície SDKÚ, KDĽ a strany Most-Híd. Vysvetlenie? SDKÚ síce svoju podporu stiahla, ale Antoš je kandidátom koalície. Preto sa vraj na stiahnutí podpory musia dohodnúť všetky strany.

Za štandardných okolností by zrejme akákoľvek politická strana pred komunálnymi voľbami okamžite stiahla podporu človeku, na ktorého padol čo i len najmenší tieň podozrenia z akejkoľvek trestnej činnosti. Lenže v prípade Antoša, ktorý má vplyvných priateľov, evidentne nemusí ísť o štandardný prípad.

Kamoši:

Za éry starostu Antoša sa v Rusovciach vo veľkom rozbehla výstavba nových štvrtí rodinných domov. Na niekdajších poliach v lokalite smerom na Rajku vyrástli desiatky rodinných domov a hotelový komplex. Aj za touto výstavbou stoja ľudia blízki starostovi Antošovi. V jednej z uličiek Pieskového honu, ktorá je uzavretá pred nevtáranými návštevami veľkou bránou stráženou kamerovým systémom, bývajú aj práve spomínaní starostovi priatelia a patróni, bratia Andrej a Václav Medeovci. Andrej je členom Ústrednej rady SDKÚ a zároveň aj prednostom Krajského stavebného úradu v Bratislave. Jeho brat Václav bol v minulosti krajským šéfom SMK, neskôr prešiel do štruktúr Bugárovej strany Most-Híd. Václav mal silnú pozíciu vo vedení Bratislavského samosprávneho kraja ešte za župana Bajana a veľmi dobre si rozumel s predstaviteľmi strany Smer. Bratia Medeovci sú aktívni v niekoľkých spoločnostiach.

Okrem bratov Medeovcov bývajú v ich susedstve v privátnej zóne aj iní zaujímaví ľudia. Jedným z nich je Igor Unger, ďalším Samuel Polakovič. Títo dvaja muži sú spolu s Andrejom Medem v orgánoch firmy CHRAUS, tá je spoločníkom vo firme Relax Pro a tá zasa spoločníkom vo firme ROT. V nej je menšinovým spoločníkom aj mestská časť Bratislava-Rusovce, konateľmi firmy sú starosta Dušan Antoš a podnikateľ Samuel Polakovič. Firma ROT má v náplni práce okrem iného aj uskutočňovanie pozemných stavieb a staveľskú činnosť. Nemenej zaujímavé je portfólio nehnuteľností, ktoré firma vlastní. Na jedenástich listoch vlastníctva figurujú tisíce štvorcových metrov pôvodne obecnej ornej pôdy, ktorú niekto vložil do majetku firmy ROT. Spoluvlastníkom na jednom z listov vlastníctva je spolu s firmou ROT aj spoločnosť Rel Invest istého pána Wagíha Khouryho. Ďalšia z Khouryho spoločností VYV Residence zasa stavia rodinné domy na území doslova uprostred lužných lesov na okraji chránenej oblasti pri rusovskej hrádzi.

Na jachte:

Pomerne zložitý pavúk kamarátsko-developersko-podnikateľskej siete je rozlúštiteľný jednoduchým kódom. Ten sa volá jachting. Spomínaní páni sa takmer do nohy stretli minimálne v rokoch 2009 a 2010 na jachtárskych pretekoch v Chorvátskej Rogoznici. Výsledková listina pretekov Slovak Sailing Week v rokoch 2009 a 2010 hovorí veľmi jasne. V máji minulého roku boli v spoločnej posádke bratia Medeovci, starosta Dušan Antoš, jeho synovec a zároveň aj rusovský miestny poslanec Radovan Jenčík, Igor Unger aj Wagih Khoury. V máji tohto roku si páni vydarenú akciu zopakovali. Podľa výsledkovej listiny boli v spoločnej posádke opäť bratia Medeovci, Igor Unger, starosta Dušan Antoš a jeho synovec Jenčík. Priatelia z jachty sú zároveň aj partnermi v podnikaní a dvaja z nich majú silný vplyv v prostredí politických strán prakticky z celého spektra. Ako sa zdá, aj na malom komunálnom piesočku sa dajú hrať veľké hry...

ANKA LUČIAIOVÁ

Baťova tradice vymřela. V Česku se učí jediný obuvník

Brno - Na jedné straně hory práce pro řemeslníky, na druhé seznamy úřadů práce plné nepotřebných manažerů. Podle statistik Národního ústavu odborného vzdělávání i zkušeností ředitelů středních škol směřujeme právě k takovému stavu.

Některé učební obory v Česku vymírají. Například na obuvníka se v celé republice, v zemi s baťovskou tradicí, učí jediný žák. Na kloboučníka byli letos přijati dva žáci, celkem se jich toto řemeslo učí šest.

Hutnictví má na svém kontě osm žáků, letos se už nikdo nepřihlásil. O obor sklář projevili zájem jediný žák, celkem se jich učí ve všech ročních dvacet. A seznam by mohl pokračovat.

Baťa a Baťa. Slavná tradice, ale horší přítomnost. S českým obuvnictvím to vypadábledě.

Nedostatek práce? Jen vedlejší důvod

Přítom důvody nejsou u všech oborů stejné. Lze pochopit, že na skláře se letos ve Světlé nad Sázavou, po krachu skláren a velkém propouštění v roce 2008, nepřihlásil ani jediný učeň.

Podobně tomu bylo s oborem brusič skla v Novém Boru, kde zkrachoval před dvěma lety Crystalex. I když v obou městech obnovily sklárny svou činnost, všichni propuštěni ještě nemají svou práci zpět.

Ale na skláře se neženou ani děti ze základních škol v Karlových Varech. Střední průmyslová škola keramická a sklářská letos nepřijala na tento obor ani jediného žáka, celkem jej na škole studuje šest lidí.

"Přítom sklárny Moser by každý rok daly práci deseti našim absolventům - pěti foukačům a pěti brusičům. Firma navíc přispívá na učební pomůcky a má náborový příspěvek," upozornila ředitelka školy Markéta Šlechtová.

Ještě větší zájem je ze strany porcelánek o absolventy oboru keramik. Podle zkušenosti ředitelky jsou některé firmy ochotné učňům dopláct na ubytování i cestovné, jen aby získali odborníky.

"Nedávno jsem byla v Dubí na Teplicku. Tamní porcelánka má problém, protože jim do pěti let odejde třetina zaměstnanců do důchodu a oni je nemají kým nahradit," podotkla Šlechtová.

Hlavně mít maturitu a moc se nepředřít

Na vině je podle ní jednak klesající demografická křivka, protože do učení dorůstají stále méně početné ročníky, ale i velký počet volných míst na středních školách. "Rodiče si často jako hlavní prioritu stanoví, aby jejich dítě mělo maturitu, kterou oni sami nemají. O tématu uplatnění pak ale nepřemýšlejí," dodala Šlechtová.

Majitel Soukromé střední odborné školy a Soukromého středního odborného učiliště BEAN vidí i další souvislosti.

"Za minulého režimu se děti učily na číšníky, protože ti dostávali tuzéry. Jiné profese si vybíraly, protože se tam dalo snadněji krást. Dneska rodiče dětem vybírají manažerské obory, protože to není těžká práce a protože se nepředřou," poznamenal hořce Karel Schuh.

To potvrzuje i Jiří Vojtěch z Národního ústavu odborného vzdělávání. "Například u oboru hutnictví, kominík nebo strojní kovář hraje významnou roli to, že se jedná o náročnou práci. Navíc hutnictví stále ještě trpí pověstí, kterou získalo v 90. letech, kdy se řada firem zavírala, a lidé přicházeli o práci. Přítom s uplatněním na trhu práce by učeň z žádného z těchto oborů neměl problém," upozorňuje Vojtěch.

Vzkříšení kamnářů

Občas se objeví obor, který se podaří obnovit. V posledních pěti letech je to například kamnářství, které se učí od roku 2005 v Horní Bříže. V městečku na západě Čech mělo tradici už za první republiky, kdy se tam kamna vyráběla.

"Tento obor se vyučoval v Zábřehu. Dohodli jsme se s cechem kamnářů s tím, že na tradici kamnářství v Horní Bříže navážeme a zavedeme jej u nás. Už předtím jsme úspěšně zavedli obor obkladač, což byl důvod, proč se s námi cech spojil," připomněl ředitel Střední školy v Horní Bříže Karel Suda.

Do prvního ročníku se obvykle hlásí do deseti žáků, ne všichni ale požadavkům oboru vyhoví. "Kamnářství vyžaduje řadu výpočtů, ale musí umět i vizualizaci kamen,

jejich kalkulaci, komunikaci se zákazníkem. Je to velmi komplexní obor," dodal Suda.

Mnohem větší zájem než o tří či čtyřleté studium na kamnáře je o rekvalifikační kurzy v tomto oboru. Na roční kurz se hlásí lidé s velmi rozmanitým vzděláním. "Máme tu vysokoškoláky, učí se u nás policejní rada, kameraman České televize i absolventka oboru restaurátorství na vysoké škole," vyjmenoval Suda.

Na kamnáře podle statistik se učí v současnosti 23 žáků z toho pět je v prvním ročníku. Podle ředitele školy kamnáři s uplatněním rozhodně nemají potíže.

Mizející obory

Počet žáků v oboru

- Obuvník 1
- Mechanik hud. nástrojů (strunné nástroje) 1
- Kloboučník 6
- Hutnictví 8
- Kominík 8
- Strojní kovář 12
- Kameník 12
- Kartáčnické a košíkařské práce 12
- Sklář 20
- Kamnář 23
- Brusič skla 25

1918: První republiku vyhlásila pětice "mužů 28. října"

Praha - Když rakousko-uherský císař Karel I. vydal 16. října 1918 manifest proklamující federalizaci monarchie, bylo již na záchranu habsburského mocnářství pozdě. O dvanáct dnů později byl 28. října 1918 vyhlášen samostatný československý stát, který s tragickou přestávkou způsobenou druhou světovou válkou vydržel až do konce roku 1992, kdy se rozpadl na Českou a Slovenskou republiku. Ještě v lednu 1918 americký prezident Woodrow Wilson přednesl Kongresu čtrnáct bodů, v nichž byly obsaženy zásady k ukončení první světové války a ve kterých se hovořilo také o autonomii (ale ne o samostatnosti) pro národy habsburské monarchie. Rozpad Rakouska-Uherska však započal a nezastavil ho ani ústupek v podobě nabízené federalizace v říjnu 1918. Čeští a slovenští politici v té době již vyjednali u vítězných mocností Francie, Velké Británie a USA uznání Československé národní rady jako budoucí vlády samostatného státu.

Prozatímní exilová vláda v čele s Tomášem Garrigue Masarykem, ministrem zahraničí Edvardem Benešem a ministrem vojenským Milanem Rastislavem Štefánikem byla ustavena 26. září 1918 a 18. října v Paříži publikovala tzv. *Washingtonskou deklaraci*, která v podstatě znamenala vyhlášení samostatnosti. V textu adresovaném USA odmítla autonomii českého a slovenského národa ve federalizovaném Rakousko-Uhersku. Ústředním orgánem domácího odboje byl Národní výbor československý, jehož předsedou byl Karel Kramář. Výbor připravoval převzetí moci a vytvářel strukturu budoucího státu.

Letáky v Písku - první známky samostatnosti

V rámci vyhlášení a udržení samostatnosti bylo jednou z otázek vývoz potravin ze země. Intenzivně se tím zabývala zemská hospodářská rada pod vedením Antonína Švehly, která se snažila zatajit a udržet doma co největší množství zásob. V reakci na tuto krizovou situaci byla vyhlášena na 14. října 1918 generální stávka a v Písku byl rozšířen leták vyhlášující vznik republiky. Během převratu byly strhány symboly mocnářství a ve městě zavlály trikolóry. Ještě téhož dne ale bylo vyhlášení republiky odloženo, revoluční dav se rozprchl a město obsadil oddíl uherských vojáků. Monarchie však vydržela jen dalších 14 dnů.

Když 27. října 1918 vídeňská vláda vyjádřila ochotu jednat o mírových podmínkách prezidenta Wilsona, Pražané to pochopili jako kapitulaci monarchie. Vypukly živelné demonstrace, které 28. října 1918 vyvrcholily vyhlášením samostatnosti a v zemi převzal moc Národní výbor, reprezentovaný pětici "mužů 28. října" - Čechy Aloisem Rašínem, Františkem Soukupem, Jiřím Stříbrným, Antonínem Švehlou a Slovákem Vavrem Běhářem.

Mezitím v Ženevě jednala česká delegace vedená Kramářem s představiteli zahraničního odboje v čele s Benešem. Jednání skončila 31. října a bylo na nich rozhodnuto, že Československo bude republikou a Masaryk prezidentem.

Intenzivně se jednalo i na Slovensku - 30. října byla přijata Martinská deklarace, která vyhlásila právo na nezávislost slovenského národa a zároveň vyjádřila vůli Slováků žít ve společném státě s Čechy. V listopadu pak Národní rada uherských Rusínů souhlasila s plánem na připojení

Podkarpatské Rusi k ČSR (definitivně se tak stalo až 10. září 1919).

Vyhlášení republiky bylo programem první schůze revolučního Národního shromáždění v pražském Thunovském paláci 14. listopadu 1918. Na téže schůzi byl Masaryk zvolen prezidentem a byla ustavena i vláda vedená Karlem Kramářem.

Dva týdny před koncem války tak vznikla tzv. "**První republika**", což je dodnes označení pro Československo v období od roku 1918 až do vzniku Mnichovské dohody v roce 1938. První republika zahrnovala území Čech, Moravy, Českého Slezska (jižní část Slezska), Slovenska a Podkarpatské Rusi. Na jejím území se hovořilo česky, německy, slovensky, maďarsky, polsky, rusínsky, různými nářečnými Ukrajinou, romsky nebo též rumunsky.

Historické souvislosti

V průběhu roku 1916 sestavili T. G. Masaryk, Edvard Beneš a M. R. Štefánik pozdější Československou národní radu, která se stala hlavním orgánem protirakouského odboje. Silnou podporu našli v československých zahraničních legiích, které se nejvýrazněji uplatnily na ruské jihozápadní frontě v létě 1917 při bitvě u Zborova. České veřejné mínění se radikalizovalo až na počátku roku 1917. Velký vliv na tuto situaci měl tzv. Manifest českých spisovatelů, který koncipoval básník, dramaturg Národního divadla a člen Mafie Jaroslav Kvapil. Domácí politici se objevili na scéně až při Tříkrálové deklaraci na počátku ledna 1918. Deklarací byl zahájen společný postup za osamostatnění doma i v zahraničí. CTK

Vietnamská zpravodajská služba se zajímá o články Jana Berwida-Buquoye

AUTOR: Jan Berwid-Buquoy

Já tedy nevím, co je nového u vás, ale o mne se začala zajímat vietnamská výzvědná služba.

Po zveřejnění mého autorátu „Německá policie šikanuje české občany“ dne 2. 9. 2010 zachytila zprávu Reflexu vietnamská zpravodajská služba 8.TC2 Tong cuc 2 tinh báo quân doi (Hanoi's Ministry of Public Security). Dne 5.09. 2010 byl článek zveřejněn na internetu ve vietnamštině a to hned ve třech verzích.

Je veřejným tajemstvím, že německé úřady nezacházejí s vietnamskými přistěhovalci zrovna v „rukavičkách“. Vytiskl jsem vietnamskou verzi mého příspěvku a předložil jsem ji jednomu stánkaři v Táboře. Žádal jsem ho, aby mi sdělil, co tím Hanoj myslí. Vietnamec mi začal lánanou češtinou vyprávět přibližně toto: „Naše milovaná strana chce ukázat, že když Němci utlačují vás, vysokou šlechtu, tak co pak může očekávat Vietnamec v Německu. Přijou tady, že vy jste vévoda z Ellgutu, ale kdo nebo co je ten váš kamarád Reflex, to tu nepřijou.“

Když jsem psal článek „Německá policie šikanuje české občany“, zakalkuloval jsem všechny možné postihy ze strany SRN při návratu do Berlína (máme tam rodinný domek, v bývalém západním Berlíně), popřípadě, že začnou kroužit agenti BND (Spolková výzvědná služba) okolo našeho barokního zámku v Táboře-Měšicích. Ovšem s tím, že by článek mohl přistát na psacím stole ústředního výboru Komunistické strany Vietnamu v Hanoji, to mne ani ve snu nenapadlo. Že jsou moje články z Reflex.cz překládány do ruštiny a ukrajinštiny, na to jsem si již zvykl, ale Vietnam – to je pro mne terra inkognita.

Jak se z toho teď vymotám, nevím. Vietnam je totalitní komunistický režim. Nepotřebuji zdůrazňovat, že to platí i o literatuře. Logicky půjde o následující opatření: Reflex.cz se stává nyní povinnou četbou pro všechny školy, university, zemědělská družstva, továrny, nemocnice, polepšovny a domovy důchodců.

Obávám se jenom, abych za příspěvek „Německá policie šikanuje české občany“ nebyl pozván ústředním výborem Komunistické strany Vietnamu do Hanoje k převzetí vyznamenání „Hrdina komunistické práce“. Přesný doprovod by mohl vypadat následovně: „Soudruhovi vévodovi z Ellgutu, majiteli jednotného zemědělského panství Tábor-Měšice je tímto uděleno vyznamenání 'Hrdina komunistické práce' za statečný boj proti německému revizionismu, trockismu, revanšismu, izolacionismu, sektářství a kolonialismu.“

Anketa: Před nizozemským soudem stanul pravicový populistický politik Geert Wilders za to, že označil islám za fašistický a Korán přirovnal k Hitlerově knize Mein Kampf. Měl by být odsouzen, nebo jen použil svého práva na svobodu slova?

Redakce Respekt

JIRÍ HERCZEG

advokát a docent na katedře trestního práva PP UK

Pokus umlčet nepohodlné názory Geerta Wilderse je útokem na svobodu slova. Svoboda projevu se totiž vztahuje nejen na informace nebo myšlenky, které jsou přijímány příznivě či považované za neškodné nebo bezvýznamné, nýbrž i na informace, které zraňují, šokují či znepokojují. Tak tomu chtějí pluralita, tolerance a duch otevřenosti, bez nichž není demokratické společnosti. Bez tolerance totiž není demokracie. Chybí-li tolerance, demokracie se mění v tyranii těch, kteří mají v rukou moc. Tolerance však není totéž co indiference. Ten, kdo je k nějakému názoru tolerantní, nemusí k němu být ještě lhostejný. Řečeno spolu s Voltairem, hluboce s Wildersem nesouhlasím, ale budu se bít, aby mohl svůj názor projevit.

ONDŘEJ ŠMÍD

doktorand PF UP v Olomouci

Demokracie je pro mnohé z nás, zejména po čtyřiceti letech nesvobody, neodmyslitelně spojena s požadavkem svobody slova. Demokracie je však postavena i na dalších hodnotách a svobodách, které jsou vyjádřeny v požadavcích ochrany menšin, svobodě náboženského vyznání, zákazu diskriminace atd. Všechny však mají v demokratické společnosti své hranice, které je někdy velmi těžké stanovit. Pokud se ale jedna ze svobod zneužije jako nástroj pro popírání ostatních demokratických svobod a práv, je třeba takové zneužití odsoudit. Pokud pan Wilders jednu ze svobod takto zneužil, nechť je souzen.

MARINA MELKONJAN

Organizace pro pomoc uprchlíkům

V Nizozemsku stejně jako v České republice je veřejné podněcování k nenávisti k některému národu nebo náboženství považováno za trestný čin. Omezení svobody slova je v těchto případech přípustné a je odůvodněno neblahými historickými zkušenostmi evropských národů. O tom, zda se Geert Wilders trestného činu dopustil, musí rozhodnout nizozemský soud. Domnívám se, že politika krajně pravicových stran především využívá strachu většinové společnosti z přistěhovalců, muslimů či jiných menšin k získání politického kapitálu a nemá za cíl skutečně řešit problémy dnešní multikulturní společnosti. Je však otázkou, zda trestní stíhání Geerta Wilderse naopak nepřispěje k jeho větší popularitě.

LIBOR KALINA

předseda Syndikátu novinářů Jižní Moravy

Na otázku, zda lze žalovatelně zneužít svobodu slova, není-li záměrně dehonestována osoba či firma, musím odpovědět záporně. V Americe jsem nebyl, mohu tvrdit jen to, že tloustne Evropa. Tělesně i duševně. Na tloušť prý platí štíky. Extrémní politik je svého druhu dravcem, čeřícím politické vody, testujícím demokracii. Sedí-li Wilders zásluhou podobných názorů spolu se svými nohsledy na 24 křeslech v nizozemském parlamentu, je jasné, že něco není v pořádku. Není to ale svoboda vyjadřování. Je to stav společnosti, ve které podobná slova nalezají úrodnou půdu. Tento náš problém nemůže vyřešit omezování svobody slova. Naopak, jen by jej prohluboval prohlubovalo.

Otec se vrací z práce kolem hračkářství a náhle si uvědomí, že má dcera narozeniny. Zabrousí dovnitř a zeptá se, kolik stojí vystavené Barbíny.

"Pane, máme Sportovní Barbie za 350, Plážovou Barbie za 350, Disco Barbie za 350, Baletku Barbie za 350, Astronautku Barbie za 350 a Rozvedenou Barbie za čtyři a půl tisíce."

"Cože, proč je Rozvedená Barbie tak drahá a ostatní po 350?"

Prodavač obrátí oči navrch hlavy, povzdechne si a unaveně vysvětluje:

"Pane, rozvedená Barbie je v balíčku s: Kenovým autem, Kenovým domem, Kenovou lodí, Kenovým nábytkem, Kenovým počítačem a jedním z Kenových přátel."

K té záchrane

Take jsme si vsimli, ze zachraneni hornici uplne zapomeli podekovat Americanum, bez jejich pomoci by tam jinak jeste dnes drepeli!!!!!! Nebo, by bez pomoci pomalu umirali hlady pod zemi,ale oni to nejak nekomentovali, ani svet,cela Evropa je potichu, jak jinak, je to porad stejne, stara tezkopadna Evropa, prece nevzvedne Ameriku..., no a hornici kriceli" Vivat Chille!!!!!"

Ne ze bych chtel propagovat nejake clanky, ale to me zaujalo, ze na tom neco je, tak sem otiskl uryvek

Zachraneni zacali sborem zpivat chilskou hymnu. Nic proti lokalnim vlastenectvi, ale onen chilsky president, Sebastian Pinera, byl jediny, kdo na kameru podekoval Spojenym statum americkym (dousejme, ze ma znovuzvoleni zaruceno). Ani sami zachraneni hornici si nevzpomneli. A proc jako?

Protoze, kdyz je to zasypalo, tak mistnim expertum trvalo 17 dnu, nez vubec objevili, ze zasypani jsou nazivu. A pak se usnesli, ze jim to bude trvat do Vanoc, nez se k zasypanym prokopou. To se doneslo k male firme z mestecka Berlin, Pennsylvania, jmenem Center Rock, Inc., ktera uz mistne vesla ve znamost, kdyz v cervenci 2002 zachranili 9 horniku v zaplavenem dole kousek od nich v Quecreek Mine, tim ze jednoduse a bez cavyku vyvrtali diru primo do zeme a ty chlapy tou dirou vytahli. Majiteli firmy Brandonu Fisherovi se "do Vanoc" prece jen zdalo prilis dlouho. Tou dobou mel vsechny sve zamestnance v Afganistanu, kde vrtali studny pro americke vojaky. Americti vojaci musi tedy pocekat, experti odleteli rovnou do Chile, do zasypaneho dolu vyvrtali ne jen jednu, ale hned tri diry - hlavni diru, potom backup a backup pro backup - naprosto americkym zpusobem. A za 30 dnu od zacatku, co na tom zacali delat, byli hornici zachraneni. Nikoliv za predpokladanych 180 dnu.

Tou dobou uz se to rozkriklo i po Americe a pomoc do Chile se zacala hrnout - nikoliv za "provizi" (jak rikaji cesti mafijani podnikatele), ale za jejich vlastni americke penize. Vsechno bylo darovano - neboli DONATED! To v Cesku nikdo nepochopi. Nemci se pry sice chlubil, ze taky pomohli a ty noze na vrtacich, ze pry byly nemecke, ale byly zakoupeny a zaplacenou tou americkou firmou v Pennsylvanii. Nakonec to slo do takovych extremu, ze hornici byli nejen zachraneni americkou firmou, komunikovali americkou technikou, jedli americke jidlo dodane NASA (nevim proc NASA, ze pry to bylo jidlo pro kosmonauty kdyz jsou ve stisnenych prostorach - NASA to take daroval), ale kdyz je vytahli, tak meli kvuli svetlu na nosech i velmi modni slunecni bryle, ktere nosil i Gianni Versace (i kdyz pozdeji vyrabel sve vlastni), ktere opet darovala firma Oakley. Tak vsichni byli hrdi na Chile a zpivali chilskou hymnu a Evo Morales, prezident sousedni Bolivie, uplny komunisticky idiot, se tam taky prijel ukazat pred kamerami.

Hana Catalanova ??? asi

SAKRA LIDI, OZVĚTE SE !

Už několik let mám tu čest přispívat svými úvahami do Novin. Některé z mých námětů jsou čtenáři přivítány pozitivně, některé už méně, ba dokonce se stane, že mi i některý kamarád vynadá.

Samozřejmě, že mám větší radost ze souhlasu, ze souznění s mým politickým názorem, ale to není účelem mého psaní.

Jsem konzervativce, z pohledu liberální levice i reakcionář a válečný štváček, ale jsem si toho plně vědom a nemá pro mně, ani pro ostatní čtenáře Novin žádný smysl, abych se grafomansky vyžíval bez účelu.

Čtenářů Novin v Austrálii je nedostatek a to z různých důvodů.

Předně, užívání Internetu, který mladším generacím pomalu, ale jistě nahrazuje čtené slovo je i výmluvou mnoha krajanů – „když se chci cokoli dozvědět, tak si to vygoogluju!“ – což je sice pravda, ale podnět anebo předmět zájmu, si nelze vycucát z prstu, jestli dotyčný námět člověk napřed nevidí vizuálně.

Proto tištěné noviny (a knihy), nemohou být nikdy pořádně nahrazeny ani Internetem, ani televizí, či rádiem.

Většina krajanů z Čech, Moravy i Slovenska, at už pochází ze kterékoliv imigrační vlny, už čte dávno anglicky, ale podle sebe vím, že vyjadřování, ba i myšlení je stále v jazyce mateřském.

Noviny – čas od času dostávají od čtenářů „za uši“ pro nepravdivé vycházení, ale to bylo v minulosti zaviněno hlavně finančními potížemi a ty zase právě malým počtem odběratelů. Jistě víte, že kmenovými dopisovateli Novin je Marcela z Queenslandu a Paul odtamtěz, občas George a Stan z NSW, plus moje maličkost ! Většina článků je proto přejímána z jiných periodik a hlavně z českého a slovenského tisku.

Nechce se mi věřit, že by mezi tím množstvím krajanů nebylo dostatek lidí, kteří by byli schopni sednout ke svému computeru a tak, jako psali (píší) mamince, sourozencům a kamarádům ve „staré zemi“, o radostech i strastech života v Klokánii, o zdejší politice, ekonomii, sportu, zábavách, výletech a událostech, mohli by toto poslat do Novin. Jak znám pana vydavatele, jistě by přivítal oživení námětů z místních zdrojů.

Už několikrát jsem si ověřil, že je „nad věcí“, když otiskl v Novinách tvrdou kritiku sama sebe a snaží se rozšířit čtenářskou obec, i když zatím na to finančně doplácí ze svého.

Několikrát jsme spolu mluvili o směru Novin, jejichž obsah má zaujmout krajanů různého stáří (mládí) i různého politického názoru. Právě nedostatek různého pohledu, často odporujícího některým článkům v Novinách, jim ubírá na barvitosti a aktualitě. Bulvárem to nelze nahradit.

Totíž nesouhlas čtenářů s něčím, by nemělo být vyjádřeno „odhlášením Novin“, ale naopak protinávozemem, vysvětlením k věci, vždyť podstata demokracie, je svobodná debata !

Ono nestačí jen panu vydavatelovi zatelefonovat a vynadat, je třeba sednout k počítači a něco zajímavého a věcného napsat a poslat.

A jak už jsem se zhora zmiňoval, výmluva, že se vše lze dozvědět na Internetu, je pravda jenom z části, většinou je to prostá lakomost vydat za Noviny sedmdesát dolarů – za rok – „no představte si, vždy to je cena skoro dvou beden piva!“ Ano, takhle uvažují někteří krajané. S tím ale, nelze nic dělat, z vola vlastence neuděláš ! Pravdou také je, že většina čtenářů-předplatitelů, jsou lidé obyčejní, často penzisté, kdežto ti, tak zvaně „well off“, Noviny odmítají odebírat, či podpořit placenou reklamou. (Já jim říkám „škrť!“ !)

No tak jsem si zase jednou vylil srdce, i když si od toho neslibuji moc, přeci jen doufám, že do redakce přijde pár zajímavých, různorodých článků. Přeji Vám proto dobré a zajímavé počtení !

2.listopadu 2010. Sven F. Rehulka , Carlton, NSW

Recept No.294 Tuňákové špagety.

200 g špaget,
200 g kysané smetany,
1 stroužek česneku (utřeného),
1 hrnek mraženého hrášku,
½ hrnku rybiho nebo zeleninového vývaru,
1 PL limetkové šťávy,
125 g konzerva tuňáka,
1 PL čerstvého kopru (posekaného).

Uvaříme špagety a scedíme.

Mezitím dáme hrášek do nádoby vhodné pro mikrovlnku asi na 3 minuty vlnit.

Do větší nádoby vhodné pro mikrovlnku dáme smetanu, česnek, hrášek, limetkovou šťávu a vývar, zamícháme a přikryté vlníme 3 minuty. Přidáme tuňáka a kopr, zamícháme a vlníme další asi 3 minuty. Přidáme špagety, promícháme a vlníme další asi 2 minuty.

Dobrou chut preje Radka.

DIRECTORY pro předplatitele, 6linek, \$60 ročně

Prague Czech Beer Restaurant

42 Kellott Street, Potts Point NSW 2011
telefon/rezervace: 02-9368 0898
on-line rezervace: www.prague-restaurant.com.au

Největší výběr českých točených piv (Gambrinus, Bernard, Ferdinand a Krušovice), lahvových piv (Velkopopovický Kozel, Plzeň, Budějovický Budvar, Zlatopramen, ..), předkrmů k pivu (utopenci, tlačěnka, smažené žampióny ..), českých jídel (pečená kachna, smažený sýr, svíčková, vepřo-knedlo-zelo ..), a tradičních dezertů (jablečný závin, palačinky, ovocné knedlíky, ..).

Restaurace má kapacitu přes 120 míst. Možnost skupinových rezervací, narozeninové party, krtiny, atd. Dvě podzemní parkoviště vzdálené 1 minutu chůze.
03/X/10

Jídlo a Restaurace

„ **LA BOHEME** “ 332 Darling Street, Balmain
Restaurace: 02/ 9810 0829

On-line rezervace: reservation@laboheme.net.au
Výtečná česká i evropská kuchyně se širokou nabídkou točených i lahvových piv nejen z Čech. Každý den na Vás čeká speciální nabídka, pro více info prosím navštivte www.laboheme.net.au

Otevírací doba:

Po, Ut, St, Ct od 18.00 do 23.00

Pa od 11.00 do půlnoci - Živa Muzika

So od 8.00 do půlnoci - podáváme snídaně i obědy

Ne od 8.00 do 22.00 - podáváme snídaně i obědy
Snadné parkování. 09/VII/11

Euro Aqua Cafe,

55 Kent Road, Mascot Ú Tel.: 97008444

Přijďte navštívit novou kavárnu Euro Aqua Cafe, která nabízí výtečné české speciality a mnoho dalších dobrot formou rychlého občerstvení.

Nejlevnější Gulášek v Sydney, pouhých \$ 9.00 i s nealko pivem

Kureci řízek s bramborovou kasi \$ 8.90

Otevreno Pondeli az Patek od 6.30 do 15.00
09/VII/11

BAZAAR beer café prodán

Restaurace DOMA - Bohemian Beer Cafe Reservace Tel: 933 100 22

29 Orwell St. Potts Point (Kings Cross)

Po--Čt 17 - 24 , Pá + So 12-24 , Ned. 12 - 22 hod.

Tradiční česko-slovenská jídla jako je pečená kachna, svíčková, vepřový nebo kuřecí řízek, moravský vrabec, guláš, smažený sýr, uzená krkovička, atd. K pítí Budějovický Budvar, Kozel, Krušovice, Plzeň, Zlatý Bažant, Zlatopramen, a točené pivo Krušovice. Samozřejmě také Becherovka, Slivovice, Borovička, Fernet, Absinth ap.. 31/IX/11

Chlebiček, Kafárna, take-away, obložené chlebičky, ruská vejce, české saláty.

372 Bourke, Street, Surry Hills, 9361 6061
Josef Usela, 0401 155 907

Otevřeno Pon.-Pát, 6,30 – 16.00, Sob.od 7,30.
20/VI/11

Hungry Czech

20/XI/09

V Lahůdkářství u Cyrila jako Doma!

183 Hay Street, Sydney tel.: 9211 0994
Otevřeno: Po-Pá od 7 do 17. So 7 - 13 hod.
Vynikající telecí párky, tlačěnka, moravské uzené tvaroh, mletý mák, zelí, kostkový cukr, ryby v láku, brynza, české a slovenské speciality, karlovarské oplatky, mouka atd.
17/VII/11

Heart Of Europe 114 Bronte road Bondi Junction, 93871677

Po-Pa 8.00-17.00, So-8.30-15.00

Domace kvalitně kolace, zaviny, strudle, chutně jedla, szegedinsky gulas, paprikas, sviečkova, brynzove halusky.....

Denne cerstvy kminovy chlebicek a obzvlast dobre vypocene rohlíky. Vsetky produkty su pripravene v nasej kuchyni, pouzivame maslo, organicku muku, domace vajicka a pridavame cit 24.III.2011

Různé

AUSTRALIAN WATER PURIFIERS

Ivan Jirava - tel. 02 9835 1428, 0414 435 621

Dodáváme a deláme servis na filtry pro pitnou vodu, včetně R.O. Filtrační systém již od 90 dolaru, servis od \$20.
18/VIII/10

PŘEKLADY z angličtiny do češtiny i

naopak, přesně a rychle provede Daniela Kautská, NAATI, kvalif. stupeň 3. tel./fax: 08 82714277, mobil: 0408 714277, e-mail: danakau@internode.on.net 17/VIII/11

Lékaři Zubaři

MIRI'S HAIRDRESSING

Prve cesko-slovenske kadernictvo v Sydney.

-Pestra ponuka damskych, panskych aj deckych strihov

-Farbenie, melirovanie, fukane, vyrovnovanie

vlasov, trvale

-Hair extentions

-Manikura, gelove nechty

Adresa: shop13/35 Arncliffe street, Wollli Creek, 2205 /10min vlakom z Town Hall/

Otvorene: Utorok-Nedela od 11am do 8pm

Objednavky na tel. c. : 02/95997129, 0408 185 284 11/III/10

Mate problém nebo rozhodnutí a nevíte co s tím?

VÝKLAD KARET, TAROT A

NUMEROLOGIE (rozbor osobnosti dle data narození)

Marie Malina -mobil 0405 506 392.. 24/VII/10

Řemeslníci a služby

Ubytování pro studenty

Renata Lampova 0422 405 269 25/VII/10

Auto - Moto

vyzkoušeli jsme automechanika a byli jsme velice spokojeni:

Eric's Service station (GAS N'GO)

10 Botany Rd., Alexandria NSW 2015

tel: 02 9319 7151

Specialist in All Motor Repairs. 1/VII/08

POČÍTAČE

Shared Web Services:

Tel. 02 9034 6600 Fax: 9086 3155

Business process automation, workflow, sales + marketing, CRM and other business systems. Seeking experienced programmers on casual basis.

Contact to Ms. Šipka for details

jarka@sws.com.au 22/VII/11

Služby pro studenty

WINDSOR INSTITUTE OF COMMERCE & LANGUAGES.

Nabízíme "z gruntu všechno" ve výuce Anglického

Jazyka, Business kurzů a kurzů Informačních technologií. Kontakt: Jan Učeň: Level 5, 127 Liverpool St. (Shark Hotel), Sydney 2000, NSW. Tel. 9283-4388

Fax. 9283-0748, mobil 0419442907 E-mail: marketing@windsor-ic.com.au Web: www.windsor-ic.com.au 8/X/08

Solicitor,, Attorney Migration Agent

Edita Berntsen, t. B.A., LL.B.

7 St.Paul Street, Randwick NSW 2031

P.O.Box 419, Randwick NSW 2031

tel. 02 9399 9374; 0423 056884 06/07/10

Information Planet Pty, Ltd. je mezinárodní poradenská společnost s více než dvanáctiletou zkušeností. Pomůžeme vám s výběrem studia odborných kurzů na Colleges, anglického jazyka a přípravou na zkoušku IELTS, s Univerzitním studiem, atd. Nabízíme pomoc s ubytováním, s hledáním práce, prodloužování turistických a studentských víz a s jinými dalšími službami, které souvisí s vaším pobytem v Austrálii.

Naše adresa: Level 5, 285 Clarence street, Sydney, NSW, 2000 (u zastávky Town Hall)

Tel.: 02 9283 6161, Kontaktní osoba:

Josef Kysilka, jkysilka@informationplanet.com.au,

mobile: 0414454557 anebo

Renata Ilonciakova,

renata.ilonciakova@informationplanet.com.au,

mobile: 0420 300 863.

25/VII/10

Renata Morgan v Sydney Vam pomoze vybavit studium pre znamich ci rodinu v Cesko+Slovenskej republike.

Ponukam Anglictinu, Odborne Diploma kurzy, pracovne-studentske polrocne az dvojrocne víza a tiež poradim/ pomozem s pracou a ubytovanim. Ponukam skoly, za velmi vyhodne ceny.

Email:renatamorgan@yahoo.com

Website:www.renatamorgan.com.au

Sydney:Renata Morgan Tel/Fax:+ 61 2 9314 1650

Mob:0402 034 409 25/VII/10

Česká R

CHCETE KOUPIP - PRONAJMOUT V ČECHÁCH BYT NEBO DŮM?

Václav Korbel - tel. 420 2 67 910 218, mobil: 420 602 655 396

Apoštoláty (Apostille) vyhotovuje:

Apostille Australia Certificate Service

Henry Deane Square: Shop 5, 14-18 Lee Street

Sydney NSW 2000 tel: (02) 9211 1881

Cena se pohybuje kolem 200\$

New South Wales Passport Office

Level 7, 26 Lee Street

Sydney NSW 2000

Cena se pohybuje kolem 60\$

Czechoslovak Club of ACT,

P.O.Box 1488, Canberra ACT 2601

18 Shropshire St., Queanbeyan

vydává měsíčník věstník Beseda.

Československý klub v Queenslandu,

25 Upfield Street Burbank Qld 4156

Tel / Fax: (07) 3343 3489

✉ ccq@iprimus.com.au

President Mr.Frank Carroll

Jednatel Mrs. Jennifer Brandejská

Naše stránka: csklubqld.org.au

Měsíčník "Krajanský List" Redakce Slaňa

Bilková

Asociace Čechů v Austrálii

28 Church Street, Fortitude Valley QLD

P.O.Box 142, ph.07 3399 4613

Fax.07 3290 4379 vydává" Na Slovíčko.

Československý klub v SA,

P.O.Box 89., Hindmarsh, 5007

tel., 08 8346 4181, vydává časopis Život.

Czechoslovak Country Club,

320 Devonshire Road, Kemps Creek, 2171,

tel. 02 9606 0904

Rezervacie a informacie na vsetky akcie Pavel

Franc MOB 0434 1430148

Czech and Slovak Association in

Tasmania,

144 Pottery Road., Lenah Valley, 7008

ph. 6228 0707

Ceske a Slovenske sdruzeni v Zapadni

Australii

74 Coonawarra Drive, Caversham WA 6055

President: Zdenka Vaníčková mobil: 0421 035 894

Secretary: Olga Melcherová mobil: 0413 912 586

e-mail: czechslovakwa@hotmail.com

Nas krajansky casopis "KLOKAN" vychazi 11 x

do roka.

Český a Slovenský klub na N. Zélandě,

P.O.Box 27 332., Wellington

tel., 478 5977; fax.: 477 9377

Gus.knot@xtra.co.nz,

měsíčník Střípky Čriepky

Letovisko „Šumava“ ph.9754 5159

Lockes Way, Belgrave South 3160,

Orel

1A George Street, Avalon Beach 2107, tel.

9918 0826. Vydává čtvrtletník "Orel"

Czech Pensioners Association Inc.

ukončila činnost k 1.dubnu 2004

Zdruzenie austrálskych Slovákov

v Sydney.

30 Vaughan, P.O.Box 142,

Lidcombe, Nsw, 2141 tel. 9649 2153

vydává dvoumesiacnik „ Slovenský štít“

Slovenský klub Mladých + pevecký

a tanečný súbor + Slovenský klub

v Južnej Austrálii

5 Walter Street, Thebarton, 5031

ph.: 08 8352 8072

Slovenský klub „Ludovít Štur“.

105 Triholm Ave (P.O.Box 61) Laverton,

3020 ph:03 9369 3187, vydává: Zornička

(quarterly)

Zdruzenie Slovenských Zdruzeni vo

Viktorii

P.O.Box 54, St.Kilda, 3182, ph. 03 95286583

Zdruzenie Slovenskov v Queenslande

P.O.Box 2304, Southport Qld 4215

Vatra@dingoblu.net.au

Vydávajú Vatra.

Sokol Sydney, www.sokolsydney.com

16 Grattan Crescent, French Forest, 2086

tel.: 02 9452 5617 vydává „Věstník“

Sokol Melbourne,

497 Queensberry Street, North Melbourne, 3051

tel.: 03 9329 9922, vydává měsíčně Kvart

MINITHEATRE PRODUCTION INC.

kontakt :Eva SITTA,

email: mini_theatre@yahoo.com.au

Generální konsulat České republiky,

Mgr. Vít Kolář, generální konsul,

169 Military Road, Dover Heights , 2030

phone: 02 9581 0111 fax: 9371 9635

telefonni cislo na konzularni pohotovost pro

nouzove pripady, které se stanou mimo

oficialni uredni dobu naseho generalniho

konzulatu je 0402 312 806 nebo 0401 547

584 {pouze nahradni cislo}.

Úterý 9:00-11:30,13:30-15:30; Středa 9:00-11:30

Čtvrtek 9:00-11:30, 13:30-15:30

Konsuláty Slovenské republiky,

adresa nieje.

České velvyslanectví v Canbeře

8 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606

ph.: 02 6290 1386 fax: 02 6290 0006

Slovenské veľvyslanectvo v Canbere

47 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606

ph.: 02 6290 1516 fax: 02 6290 1755

Australská Slovenská Obchodná Komora.

nefunguje

Česká obchodní komora v Austrálii.

Ceska Obchodni Komora v Australii

Czech Chamber of Commerce Australia Inc.

P.O. Box 479 ; Welland SA 5008; Australia

President: Dr Z. D. Kotasek

phone: (+61) 08 8346 9145, Email:

zhkotasek@yahoo.com.au

Secretary: Peter Oprchal

phone: (+61) 08 8556 3650, Email:

Klaus: Oteplování je jako komunismus, obojí je nepřijatelné

LONDÝN - Podle českého prezidenta Václava Klause je všeobecné přijímání "dogmatu globálního oteplování" podobně jako komunismus jednou z nejnákladnějších a nejméně demokratických politických chyb poslední doby. Při přednášce v londýnském institutu The Global Warming Policy Foundation dnes večer kritizoval "mocné zvláštní zájmy", které "doktrínu globálního oteplování" prosazují.

V některých zemích se situace mění, uvedl s tím, že si není jist, zda to je možné i v "postdemokratické" Evropské unii. V debatě o globálním oteplování nejde již o klima, ale o vlády, politiky a lobbisty, kteří chtějí pro sebe získat více moci a více možností rozhodovat, řekl Klaus. Vědci by podle něj měli pomáhat "politikům i veřejnosti oddělovat mýty environmentalistů od reality".

The Global Warming Policy Foundation založil bývalý britský ministr financí Nigel Lawson, k jehož knize o globálním oteplování Vraťme se k rozumu napsal Klaus předmluvu. Všechny velké britské politické strany, včetně konzervativců, považují boj s globálním oteplováním za klíčovou prioritu.

"Nevypadá to jako hrozba"

Václav Klaus řekl, že sleduje pár let publikované teorie a je na straně těch, kdo tvrdí, že kysličník uhličitý není důležitý faktor, není primární příčinou globálního oteplování a proto lidstvo není na vině. V následující debatě po přednášce zpochybnil závěry britských vědeckých institucí, které označil za "velmi výrazně předpojaté".

Podle něj určité oteplování probíhá s přestávkami v posledních 150 letech a "vše ukazuje na to, že budoucí oteplování nebude mít dramatické ani katastrofické důsledky". "Nevypadá to jako hrozba, na kterou musíme reagovat," řekl.

"Masivní propagandu o globálním oteplování" podle Klause spustil summit OSN v Rio de Janeiro v roce 1992. I když skeptici jako on zatím nevíteží, stalo se podle českého prezidenta několik věcí, které jim umožňují určitý optimismus - globální teplota se prý snížila, vznikly nové alternativní hypotézy o fluktuaci klimatu, byla oslabena reputace některých vedoucích stoupenců "doktríny o globálním oteplování" a prosincový summit OSN v Kodani

ukázal různorodost názorů i zájmů.

"V USA se postoj mění, v EU si nejsem jist"

Podle Klause se začíná měnit přístup k této záležitosti v Austrálii a v USA, kde řada favorizovaných

republikánských kandidátů v nadcházejících kongresových volbách má negativní postoj k "doktríně globálního oteplování". "Nejsem si jist, jestli je něco takového možné v postdemokratické Evropské unii," dodal.

Myslí si ale, že hodně světových politiků má podobné názory jako on, ale nejsou připraveni je říci otevřeně. Prohlásil, že při summitu OSN o globálním oteplování před dvěma lety byl jediný, kdo otevřeně tuto doktrínu kritizoval. Při recepci prý ale za ním chodila řada politiků, kteří mu údajně děkovali a tvrdili, že s ním víceméně souhlasí. Sami o tom prý nemluvili proto, že to v jejich zemích nebylo politicky správné

Stejná chyba jako komunismus

Environmentalistům se podařilo objevit novou "ušlechtilou kauzu" a snaží se prý omezovat lidskou svobodu ve jménu "něčeho", co je důležitější a ušlechtlejší, než naše velmi pozemské životy, řekl Klaus. "Pro někoho, kdo strávil většinu života v 'ušlechtilé' éře komunismu, to není možné přijmout. Všeobecné přijímání dogmatu globálního oteplování je jednou z nejnákladnějších a nejméně demokratických politických chyb za generace. Předcházející takovou chybou byl komunismus," prohlásil.

Klaus nepopírá, že "pokud bude nynější trend pokračovat, na rostoucích teplotách někdo vydělá a někdo prodělá". ■

Nedomnívá se ale, že celkový dopad bude negativní, a i kdyby tomu tak bylo, "bude příliš malý, než aby si tím dnešní generace měla lámat hlavu".

"Tolik politiků, důležité skupiny vědeckého establishmentu, důležité vrstvy obchodníků a skoro všichni novináři" to podle Klause vidí "jinak", protože nejen nevěnují dostatečnou pozornost argumentům, ale také již příliš investovali do "panikaření kolem globálního oteplování". "Tato koalice mocných zvláštních zájmů nás všechny ohrožuje," řekl prezident.

Podle něj je třeba "adaptovat se na všechny budoucí změny klimatu (včetně ochlazení)". "Ale nikdy bychom neměli přistoupit na to, abychom ztratili svobodu," řekl Klaus. ČTK

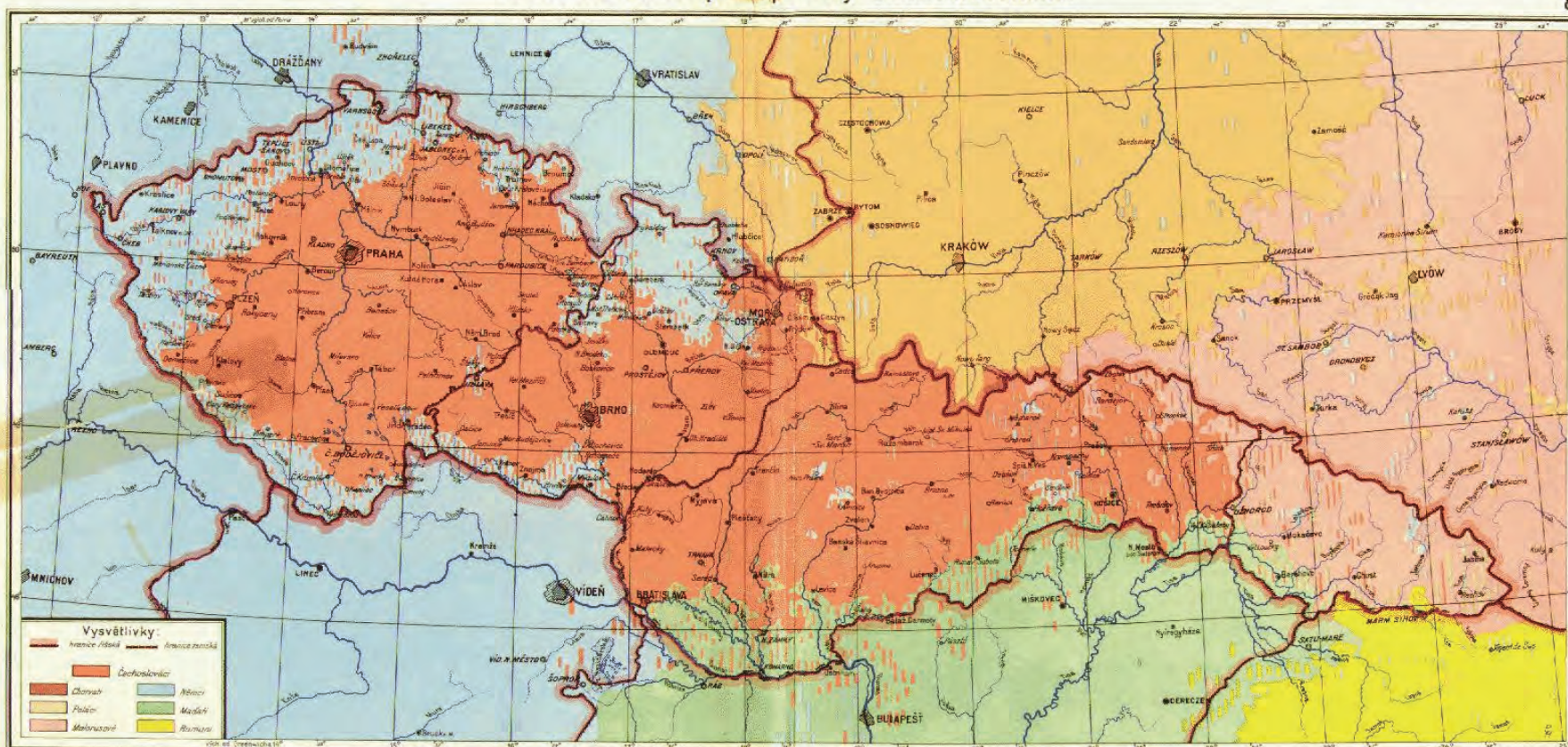
Nový biologický materiál pro dokonalé brnění

Josef Querelle

Vytisknutelné brnění? Sklo odolné proti kulkám? Pevnější ocel, než jakou doposud svět viděl? To všechno mohou být aplikace takřka zázračného materiálu, s ním přišli nedávno izraelské vědci. Má se jednat o materiál mnohem odolnější, než je slavný kevlar.

Hlavními složkami nového materiálu jsou droboučké kuličky beta amyloidních proteinů. Tyto kuličky jsou skutečně droboučké: jejich velikost kolísá od průměru 30 nanometrů po zhruba dva mikrometry (pro srovnání: lidský vlas má průměr zhruba 80 mikrometrů). Proteiny, které jsou jejich hlavní složkou, se přirozeně vyskytují na jednom zcela nečekaném místě - v mozcích lidí, kteří trpí Alzheimerovou chorobou. Tato základní látka je však ještě obohacena o zvláštní ochrannou vrstvu, která je dělá neuvěřitelně pevnými. Během testů si s novou látkou byla schopná poradit pouze sonda, jejíž hrot byl vyztužen diamantem. Síla, která musela být vyvinuta, byla však o poznání větší, než je potřeba k poškození jednoho z nejpevnějších syntetických materiálů: kevlaru. Autoři vidí využití svého vynálezu především v oblasti vojenství: brnění z něj vyrobené by bylo dokonce možné pouze vytisknout. Mimo armádu by mohla být nová látka využita také pro výrobu lékařských implantátů či k vylepšení mechanických vlastností porcelánu či skla. V budoucnosti však čeká nový vynález ještě velká řada testů, než se dostane do praxe.

Národnostní mapa republiky Československé.

Země	Vel. km ²	Obyvatelstvo v r. 1930.			Obyvatelstvo podle národnosti v r. 1930.										Obyvatelstvo podle náboženství v r. 1930.										Půda podle užití v r. 1933 v % plochy.									
		úhrn	mužů	žen	Čechosl.	Rusové	Poláci	Němci	Maďaři	Zidé	jiní	cizinci	řím.-kat.	řec.-kat.	evang.	řeskosl.	pravosl.	říd.	jiné a neudáno	bez vyzn.	orná	louky	zahř.	vin.	pastv.	lesy	rybní	nepl.	nevy- užitá					
Česká	52.062	7.109.376	3.452.129	3.657.253	4.713.366	7.162	1.195	2.270.948	7.603	12.735	1.555	94.617	5.316.448	8.004	325.235	618.305	14.721	76.301	22.446	727.916	47-30	10-72	1-27	0-01	3-96	30-06	1-17	5-14	0-37					
Mor.-slez.	28.807	3.565.010	1.721.951	1.843.059	2.586.334	4.912	79.450	799.995	2.860	17.267	2.570	63.222	3.061.631	4.145	174.450	161.367	9.767	41.250	7.521	104.379	51-63	7-08	1-31	0-19	4-37	29-36	0-64	4-7	0-71					
Slovenská	49.006	3.329.793	1.614.024	1.715.769	2.345.909	91.079	933	147.501	571.988	65.385	31.594	76.604	2.384.355	213.725	555.900	11.495	9.076	136.737	1.615	16.890	35-95	7-86	0-58	0-21	11-97	33-67	0-87	7-65	1-24					
Podk. Rus	12.617	725.357	355.018	370.339	33.961	446.916	159	13.249	109.472	91.255	14.117	16.228	69.262	359.167	74.173	2.218	112.034	102.542	1.008	4.963	18-41	11-50	0-59	0-30	13-89	46-61	0-85	4-67	3-18					
Úhrn	140.492	14.729.536	7.143.116	7.586.420	9.688.770	549.169	81.737	3.231.688	691.923	186.642	49.636 ¹	249.971	10.651.096	385.041	1.129.738	793.385	145.598	356.830	32.590 ²	854.638	41-56	9-10	0-97	0-14	7-73	32-68	0-94	5-89 ³	0-99					

¹ V tom počtu je: Rumunů 13.004, (v Podk. Rusi 12.641), Srbochorvatů 3113 (v zemi Moravoslezské 2121) a cikánů 32.209 (na Slovensku 30.626). ² V tom počtu je starokatolického náboženství 22.712. ³ V tom plocha zastavěná a plocha dvorů 1,34%.

25 nejbohatších Čechů a Slováků

I v době ekonomické krize, nejistých zaměstnání a vládních škrtů je hrstka osob, které nic z toho neovlivní. Jedná se o české a slovenské miliardáře, jejichž majetky teď uveřejnil časopis Týden. Seznam pracháčů na prvních 25 místech žebříčku pro vás připravil deník Aha! Majetek je uveden v miliardách Kč.

MILAN FILO (43) Tento Slovák zbohatl na privatizaci papírů Ruzomberok, v Česku vlastní výrobce transformátorů	PATRIK TKÁČ (37) Spoluzaložil skupinu J&T, která provozuje luxusní hotely v Česku i zahraničí a výžarská sídliště ve Vysokých Tatrách. Miluje vesmír a chystá se na superdrahý výlet kosmickou lodí.
ANTONÍN KOLÁŘEK (51) Peníze vydělal jako majitel Mos-technické uhelné, když měl však vrtolového byznysu dost, vrhl se na buddhismus. V Říčanech u Prahy si nechal postavit dům, ve kterém tráví čas meditačně.	JIRI ŠIMANEH (60) Vydělal na provozu duty free obchodu před vstupem Česka do EU. Přilepšil si i výhodným prodejem cestovní kanceláře Čedok a část letectvé firmy Travel Service.
MARTIN KŮSIK (41) Je třetím největším vlastníkem v investiční skupině Penita, ve které na odpovědnost například nakupuje sázkové kanceláře Fortuna.	LIBOR SADILEK (44) Vlastní 50 procent firmy Lobby Group, která prodává reality. Byl vyšetřován za údajnou zpronevěru v případě krachu Kreditní banky Přezít, byl místopředsedou jejího představenstva.
JAN SVETLÍK (52) Strojníkem magaráťů drží pět-štyřicet procent mateřské firmy skupiny Vitkovice, Machinery Group. Na rozdíl od jiných "bobáček" káse na luxus a žije ve skromném ostravském bytě.	ZOROSLAV KOLLÁR (45) Vlastní strojírenskou skupinu HTC Group, která ovládá například Zetor Group. Kvůli privatizaci Zetoru se soudil s ministrem financí. Sám jezdí károu Bugatti Veyron za 26 milionů korun.
MARIO HOFFMANN (42) Slovák Hoffman pomohl istrokapitálu v 90. letech najít bohatství, zapléta se do kontroverzních investic. Dba na vlastní bezpečnost, jeho opančovaný vůz si při návštěvě Prahy půjčila zprávačka Madama.	JAROSLAV ROKOS (47) Má třicetiprocenní podíl v Sokolovské uhelné, tu privatizoval s Františkem Štěpánkem a Janem Kroužeckým. Byl členem trestních oznámení kvůli stavbě svého sídla ve Starém Sedle.
KAREL KOMÁREK ML. (41) Syn ropného magnáta Karla Komárka staršího vlastní jhnmárenskou a ropnou část rodinného koncernu KKG, které patří Moravské rafinové dole a ropná pole v Rusku a Polsku.	JAN KROUŽECKÝ (69) Společně s Františkem Štěpánkem a Jaroslavem Rokosem vydělal na privatizaci Sokolovské uhelné. O jeho podílu ve firmě velmi usiluje finančník Pavel Týkač.
RADOVAN VÍTEK (39) Se svojí firmou CPI Group, která prodává a pronajímá nemovitosti, vydělal miliony. Veřejnost ho ale zná kvůli sporu s exmanželkou Evou (40) o poroždové vyrovnání 3,6 miliardy korun.	JAN ŠLOTA (57) Sf Slovanské národní strany obchoduje utajile, vydělává ale údajně na luxusním nemovitostech. Traduje se, že každou vydělanou miliardu oslavuje večírkem.
JAROSLAV HAŠČÁK (41) Zbohatl, když dovozl do Československa textil lemné porčený v Číně, nyní vlastní tříletou skupinu Penita. Nejbujší si v luxusní, ale například za svatbu má dát 4 miliony korun.	IVO LUKÁČOVIČ (38) Založil největší český internetový portál seznam.cz, jehož je zároveň 70procentním vlastníkem. Zároveň mu patří pražské letiště Točná.
MAREK DOSPIVA (41) Je třetí největším vlastníkem investiční skupiny Penita, která vlastní například sázkovou kancelář Fortuna či řetězec sa-moobsluh Zalka. Za ženu má bývalou modelku Elišku Falbovou.	JITKA KOMÁRKOVÁ (38) Dcera Karla Komárka staršího a sestra Karla Komárka mladšího má třicetiprocenní podíl v rodinné firmě KKG. Je jedinou ženou v horní pětadvacítce.
ZDENEK BAKALA (49) Vlastní skupinu Karbon Invest, která ovládá například Ostravsko-karvinské dole, zajímá ho i politika – dal 28,5 mil. korun ODS, TOP 09 a VV. Je ženatý s šéfkou Miss CR Michaelou Malbovou.	LUBOS MEKOTA (53) Mekota je majoritním vlastníkem firmy Dora Group, která se zabývá správou budov. Vydělává si i budováním solárních elektráren, kvůli kterým teď Čechům potráží elektrifika.
PAVEL TÝKAČ (46) K penězům se dostal spoluprací s ČEZem a finanční skupinou J&T, dnes se zaměřuje na těžbu uhlí prostřednictvím firmy Czech Coal, kde vlastní 40 procent. V 90. letech byl stihán kvůli tunelování.	IVAN KMTŘÍK (51) Tenhle Slovák je největším akcionářem fotbalového klubu Slovan Bratislava, přes skupinu Grobal Group pak ovládá mediální trh, ve kterém zajišťuje vše od vydávání tiskovin, tiskáren, reklamy a dis-tribute.
ANDREJ BABIŠ (56) V Česku zabydlený Slovák vládní potravinářskému i chemickému průmyslu s koncernem Agrofert. Do jeho skupiny patří například Penam, Olma nebo Kosteletké uzeminy.	FRANTIŠEK ŠTĚPÁNEK (57) Vlastní největší, čtyřicetiprocenní, podíl v Sokolovské uhelné. O další třicetiprocenní podíl uhelné, který kontroluje třetí největší muž v žebříčku, Pavel Týkač, se nyní vede litý boj.

Mašín: Komunisté vyhlásili boj a my jsme ten boj přijali

New York - Někdejší bojovník proti komunistickému režimu Josef Mašín občas povzbuzuje příslušníky zvláštních sil před nasazením v Iráku i jinde. Mašín to řekl v neděli v New Yorku na setkání s krajany. Dodal, že promlouvat k vojákům ho zvou na základnu Fort Bragg, jež se nachází v Severní Karolině. Člen kontroverzní odbojové skupiny, kterou v 50. letech vedl se svým bratrem Ctíradem, tam sám kdysi jako příslušník zvláštních jednotek sloužil.

Mašín americkým vojákům, kteří ukončili výcvik, vypráví o jednotlivých akcích skupiny. "Těm klukům se to moc líbí," řekl zhruba 50 zájemcům, kteří si jej přišli poslechnout do krajanské budovy Bohemian Hall v Queensu. Krátce předtím po dotazu z publika popsal, jak při jedné z akcí odbojové skupiny neozbrojený přemohl pokladníka Josefa Rošického, který na

list Senátu. Oceněný mu poděkoval, poznamenal nicméně, že jejich skupina nikdy nevyvíjela činnost kvůli poctám. Mašín se během debaty svěřil, že mu někdy z debat, které se o ní vedou a které znovu zesílily po nedávném úmrtí jednoho ze členů skupiny Milana Paumera, je špatně. Zvláště jej prý mrzí, když činnost skupiny odsuzují lidé, kteří 50. léta nezažili. Podle něj lidé v Česku málo znají historii své země a až ji lépe poznají, pochopí i motivy, jež jej a jeho spolubojovníky vedly k odboji proti komunistickému režimu, jenž obyvatelům Československa "vyhlásil občanskou válku".

Při ozbrojeném boji skupiny bratří Mašínů zemřelo několik lidí. Její členové se pro odchod z tehdejšího Československa rozhodli po několika zatčeních a propuštění Ctírada Mašína z uranových dolů v Jáchymově. V roce 1953 překročili hranici s Německou demokratickou republikou a v řadě incidentů zastřelili několik příslušníků policie. Ještě předtím při akcích skupiny v tehdejší Československu zabili Rošického a členy Sboru národní bezpečnosti Oldřicha Kašíka a Jaroslava Honzátku. Druhého podřezal Ctírad Mašín, když byl muž v bezvědomí po omámení chloroformem.

Skupina měla šest členů. Václav Švéda, Zbyněk Janata a Ctibor Novák byli zatčeni a popraveni. Ctíradovi Mašínovi, Josefu Mašínovi a Paumerovi se podařilo probít do západního Německa. Paumer se po roce 1989 vrátil do vlasti. Bratři Mašínové ale návrat odmítají.

Jak připomněl Josef v neděli v New Yorku, vadí jim "kontinuita současných českých zákonů s komunistickými" a existence komunistické strany. Mašín se nicméně do Československa mohl vrátit nedobrovolně. Podle něj se je po útěku z komunisty ovládané země třikrát pokusila unést česká Státní bezpečnost a jednou východoněmecká tajná služba. Žádný pokus ale nebyl úspěšný.

něj mířil pistolí a říkal, že bude střílet.

Mašínovým vystoupením v Bohemian Hall, jejíž součástí je populární zahradní restaurace, která je největší v New Yorku, vyvrcholily oslavy 100. výročí jejího založení. Její součástí byl koncert Marty Kubišové, ale i semináře a diskuse, jichž se zúčastnili zástupci krajanských komunit z celého světa či i historikové. Na posezení s krajany byl pozván i Ctírad Mašín, kvůli nemoci, kterou jeho bratr označil za pozůstatky věznění v Jáchymově, ale nemohl dorazit.

Autor: ČTK

Ruská organizace navrhuje věznit neúspěšné prezidenty

Moskevský městský soud v úterý jako extremistickou zakázal organizaci zvanou Armáda vůle lidu, která chtěla s pomocí všelidového hlasování rozhodovat o prospěšnosti prezidentů pro stát. Oznámila to agentura ITAR-TASS. Ty

neúspěšné prezidenty navrhovala Armáda vůle lidu poslat do vězení.

Organizace měla v úmyslu prosadit do ústavy článek, který by stanovil podřízenost prezidenta přímé vůli občanů. Po vypršení prezidentského mandátu by se uskutečnilo celostátní hlasování, v němž by voliči zhodnotili práci hlavy státu. Pokud by více než polovina hlasujících nebyla s prezidentským úřadováním spokojena, šel by prezident do vězení, a to přesně na takovou dobu, po jakou byl v úřadu.

Podle agentury ITAR-TASS moskevský soud shledal návrh pokusem o násilný převrat a organizaci zakázal jako extremistickou.

Šéf Armády vůle lidu Jurij Muchin se proti soudnímu rozhodnutí odvolal. ČTK

Choť hozená do pece, zabítá hráběmi, uškrcená...

Autor: Ivan Motýl

14. říjen 1910: Nejvíce vražd v Česku podnes připadá na takzvané "domácí zabíjačky". Nejinak tomu bylo před sto lety. V pátek 14. října 1910 uškrtil svoji manželku a matku čtyř malých dětí dělník Jan Polák. Tentýž den přinesly noviny zprávu o domácí vraždě hráběmi a upálením v pekařské peci.

Při listování sto let starými novinami se zdá, že to byla pro ženy v domácnosti věru krutá doba. V pátek 14. října 1910 byla zavražděna manželka dělníka Jana Poláka z Rychvaldu nedaleko Ostravy. Dobový vyšetřovací spis o tomto domácím mordu nemáme k dispozici, novináři se však snažili aktéra vraždy všelijak hájit: "Zvláště v poslední době docházelo téměř denně k hádkám, k nimž příčinu zavdávala pravidelně Poláková žena. O domácnost se nestarala, zato však byla denně opilá. Muž neměl pořádku. Neměly pořádku děti."

Čtyři bezprizorné děti

Těž v osudný pátek došlo k prudkému sporu. "Polák se průběhem hádky tak rozčílil, že vrhl se na svou ženu, uchopil ji za krk a tak dlouho ji škrtil, až padla v bezvědomí na podlahu," vyličil událost místní tisk. Následná pomoc lékaře byla marná. Dělník Jan Polák byl zatčen a převezen k okresnímu soudu v Bohumíně. Doma u Poláků zůstaly čtyři bezprizorné děti ve věku od osmi do dvanácti let. "O děti nemá se kdo starati," povzdechl si autor článku v Ostravském deníku.

Manželku hodil do pece

Snad proto, aby se poměry na Ostravsku nezdály tak kruté, přetiskly noviny zprávu i o jedné surové domácí vraždě z Rumunska. Tentokrát byl viníkem opilý manžel. "Z Bukurešti se sděluje: Pekařský mistr Mororu v Plešti přišel úplně opilý domů a vyhnal ženu z pekárny. Potom ztropil takový rámus, že žena přiběhla, aby se podívala, co se stalo.

Pekař ji uchopil, a ačkoliv se zoufale bránila, hodil ji do pece." Později z pece vytažená oběť byla podle zprávy "již úplně zuhelnatělá".

Lottes: Nehádejte se v kuchyni!

Žijeme ale po sto letech v civilizovanější době? Třetina až polovina vražd v Česku se stále odehrává v rodině. "Nikdy není dobré se hádat v kuchyni," varoval před časem autora tohoto textu šéf pražské "mordparty" kriminalista Josef Lottes. Nůž na kuchyňské desce je totiž jedním z "nejoblíbenějších" vražedných nástrojů v Česku.

Také první případ, který Josef Lottes samostatně vyšetřoval, sice napřed vypadal jako sexuální vražda, ale byl to rodinný mord. "Stal se v noci ze silvestra na Nový rok 1987. Zavražděná se jmenovala Zelenková, našli ji v potoku Botič u hostivařské přehradní nádrže. Pachatel zinscenoval sexuální motiv, ženu uškrtil a hodil do potoka. Vrahem byl manžel a motivem žárlivost. Vražda byla velice pečlivě připravena a útočník si opatřil úžasně alibi," vyprávěl Lottes.

Vražda hráběmi

Vraťme se do roku 1910. Vražda v Rychvaldu na Bohumínsku nebyla jedinou rodinnou tragédií toho dne. V Libhošti u Nového Jičína zabíjel rolník Blažek.

"Anně Blažkové její vlastní manžel Jaroslav Blažek hrabištěm způsobil smrtelné poranění v nejchoulostivější části těla," popisoval mord dobový tisk. Důvodem k vraždě bylo nejspíše rozrušení z blížice se exekuce. "Toho dne měl se konati u Blažka exekuční prodej a to rozzuřilo jej patrně tak, že manželku svou surově ztloukl a nakonec poranil špičatým hrabištěm, takže zemřela vykrvácením."

Trafikantku ubil kladivem. Zatčen v den pohřbu oběti

Autor: Ivan Motýl

Kladivem ubitá trafikantka z Karlína se před sto lety stala na několik dnů pražskou mučednicí. Na její pohřeb v sobotu 4. prosince 1909 přišly tisíce lidí. Obřad začal ve 14 hodin, přičemž ve stejnou dobu měla policie velmi blízko k dopadení vraha. Ten byl nakonec lapen necelých pět hodin po začátku pohřbu.

Vrahem byl Josef Srb

„Pohřeb zavražděné konal se za ohromného účastenství obecenstva. Nepřehlédnutelnými zástupy bylo obtížno se prodati. Pohřeb byl stanoven na dvě hodiny, ale již o jedné hodině tísnily se u českého patologického ústavu v ulici U Karlovu tisíce lidí," popisoval pohřeb ubité trafikantky Františky Bartákové deník Právo lidu. Tentýž den před polednem přítom skupina pražských detektivů vyjela vlakem do Českých Budějovic, neboť podle nejnovějších poznatků vedly stopy vraha právě na jih Čech. Ve tři čtvrtě na sedm pak policie v Radeckého ulici v Českých Budějovicích vraha trafikantky skutečně zatkla. Byl jím čtyřiatřicetiletý Josef Srb, původně holičský pomocník.

Devětapadesátiletá trafikantka Františka Bartáková byla zavražděna už v úterý 30. listopadu 1909 ve své trafice v pražském Karlíně v Pobřežní ulici. Pátráním po vrahovi žila následující dny celá Praha. Případ plnil celé strany v novinách a vůbec první dojmy z místa činu vyličili pražští

novináři následovně: „Stařena prostřední postavy ležela na zemi v kaluži krve, která z hlavy stále proudem prýštila. Kladivem k smrti ubitá trafikantka ležela hlavou ke dvěřím krámku, na znak jsouc obrácena. Nový život ve staré údy její více vdechnut býti nemohl.“

Pomohl vetešník

Pátrání po vrahovi trvalo pět dnů, než byl v sobotu 4. prosince 1909 zatčen zmiňovaný Josef Srb. Policejní eskorta ho pak 5. prosince odvezla do Prahy prvním ranním vlakem, který odjížděl z jihočeské metropole. Napřed beznadějně pátrání se stalo úspěšným po získání svědectví vetešníka Antonína Spurného z Bubnů, který se několik dnů po vraždě rozpomněl, že u něho 30. listopadu jeden podezřelý mladý muž kupoval kladivo.

Popis odpovídal Josefu

Srbovi, který nebyl pro pražskou policii neznámou postavou. Už v roce 1905 byl totiž Srb obviněn z vraždy vetešnice Neumannové, která byla rovněž ubita kladivem. Soud však tehdy nenašel dostatek důkazů a Srb byl osvobozen. Vetešník Spurný, jenž podal klíčové svědectví,

tak zřejmě dostal 1000 korun policejní odměny, která byla určena pro toho, kdo „uvede policejní orgány na stopu vrahovu“. Částka se rovnala ročnímu dělnickému platu.

Mord pro 1,20 koruny

Tentokrát se Josef Srb k činu doznal. Už v neděli 5. prosince 1909 pražským detektivům podrobně popsal, jak hrozný mord spáchal. Paradoxní bylo, že kladivo, kterým Srb ubil svoji oběť, napřed trafikantce prodal za 10 haléřů a lahev piva. Tu

také v krámu z poloviny vypil a když se trafikantka nahnala přes pult, vzal kladivo a praštil ji do hlavy. „Zapotáčela se a dala se na útěk do pokoje za krámkem. Na místě, kde byla mrtvola objevena, zasadil jí ostatní těžké rány," tlumočil Srbovu výpověď pražský tisk.

Později ale vrah dostal strach, že trafikanta oživne, tak ji

pro jistotu ještě uškrtil provazem z cukrové homole. V pultíku pak nalezl jednu korunu a 20 haléřů, což byla ubohá částka, která se rovnala dělnické mzdě zhruba za dvě hodiny práce. Za stejné peníze se prodával kilogram vepřového bůčku. Srb také vypáčil skříň v pokoji trafikantky, odkud odnesl kalhoty, které několik dnů po vraždě prodal na cvičišti pražské Invalidovny za 4 koruny. To byl celý lup, kvůli němuž se umíralo.

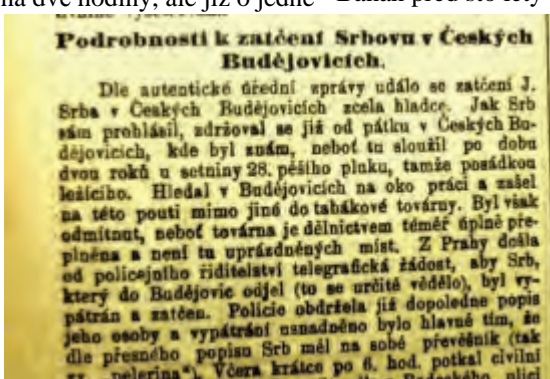
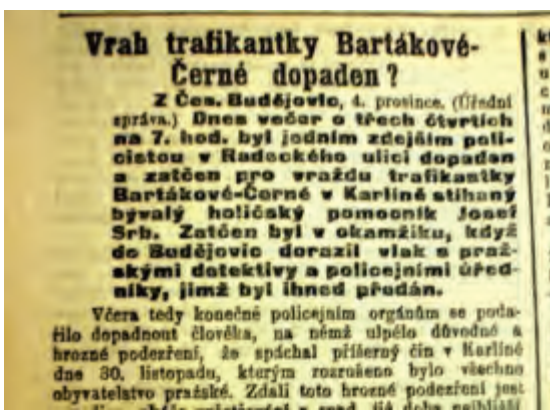
Repro: Ivan Motýl

Pražané objevují banány. Zatím jen v sušené podobě

27. říjen 1910: Pro obtížnou dopravu jsou drahé a nemohou být chudším lidem konzumovány. To je dobová zpráva z října 1910 "o stavu banánů" v Praze. Historie banánů v Česku se teprve začíná psát.

Banán před sto lety byl exkluzivní potravinou. Ani ne tak pro svoji cenu, nýbrž proto, že nebyl k dostání. Doprava této rychle se kazící africké plodiny zatím nebyla dořešena ke spokojenosti zákazníků. O to více byl ve středu Evropy považován banán za potravu budoucnosti. "Banán jest pravou potravou nervů, tudíž zasluhuje povšimnutí vrstev nejširších, a to tím spíše, jest to, hledě k obsahu výživných látek, nejlevnější potravina světa. A za nedlouho bude výživou milionů," prorožovali čeští žurnalisté ve čtvrtek 27. října 1910.

Prosím pomozte nám najít nové odběratele pro tyto noviny.

Škvorečtí v Torontu - 3

Ota Ulc

V březnu 1988 v New Yorku se uskutečnil HAPPENING s názvem CELEBRATION OF CZECH CULTURE k podpoře nakladatelství Škvoreckých. O velký úspěch večera se zasloužil nikoliv výbor, vlivná organizace, ale jedinec – Barbara Bristol, jíž se říkalo Bobbie, redaktorka nakladatelství Alfred A. Knopf. V předchozím roce nás pár sedělo a dumalo, co by se kde mohlo podniknout, a Bibbie přišla s tímto nápadem, který jsme pochválili a současně v myslí odložili jako nerealistický, neproveditelný. Jenže jí se podařilo zainteresovat media, též její zásluhou se PEN klub a Helsinki Watch Committee podílely na patronátu nad událostí.

Jakožto zpravidla důsledný pesimista jsem předpokládal, že se nás v sále bude krčit pět a půl, s oním pocitem viny za ty, kteří se nedostavili. Jenže už půl hodiny před začátkem se do sálu jeden už téměř neprotlačil. Hlasy jak české, tak anglické, na rohu rozpoznávám známou tvář.

„Poslyšte, je to pravda, že vás s tím prasetem zavřeli do chlívku, abyste si na sebe zvykli?“ ptám se postavy poněkud loupežnického vzhledu..

„Hele, Čňan! Jo, tak to bylo,“ potvrdil Pavel Landovský fámou o okolnostech filmování Kunderova románu „Nesnesitelná lehkost bytí“ („Kýč třetí generace“, takto v *Tvorbě*, 20.1.1988, celostránkově zhodnotit normalizační literát Jaroslav Čejka).

Přišel Jára Kohout, za posledních padesát let nezměněný, svou přítomností nás poctil legendární, téměř již stoletý Dr. Karel Steinbach, lékař stále v činné službě, někdejší svatební svědek Karla Čapka. Dostavili se zájemci z okolí od Washingtonu po Boston a dodatečně jsem se dozvěděl, že kdosi přilétl až z Kalifornie. Návštěvníky, naplňující a pak přepřelující sál jak v přízemí, tak na balkonu, vítalo neúnavné jazzové sexteto Laco Décziho. Dva Bratislaváci, dva Američané, dva Portorikánci. Řádili znamenitě.

Výtečná organizátorka Bobbie večer zahájila a představila Josepha Pappa, aby se ujal otěží jako *Master of Ceremonies*. Papp byla americká legenda – *Mr. Theatre*. Pulitzerovu cenu dostal třikrát, jiné pocty tučtíkrát. On se nejvíce zasloužil o inscenace Shakespeara, též o Václava Havla. V roce 1968 uvedl jeho „Memorandum“ a právě připravoval novou Havlovu hru.

Papp se rozprávěl o počátcích 68 Publishers, jak Josefu Škvoreckému se nechtělo, jak paní Zdena se nebála, jak a kolik ti dva udělali pro českou literaturu. „Víc hodnotných českých knih vychází v Torontu než v Praze,“ informovaly velevlivné noviny *International Herald Tribune*.

Program vypadal takto:

Spisovatelka Jane Smiley přečetla ukázkou z knihy Zdeny Škvorecké.

Paul Wilson, překladatel, česky mluvící Kanadčan, někdejší spolutvůrce Plastiků, z ČSSR pak šupem vypovězený, četl Hrabala.

Američan Galway Kinnell se pustil do poezie Jaroslava Seiferta.

K mikrofonu přistoupila legendární postava - dlouhán dramatik Arthur Miller, aby přečetl ukázkou z Havlovy knihy „Dopisy Olze“ – meditace člověka za mřížemi. V sále kostelní ticho, jen Millerův *raspy* – tj. drsný, jaksi štěrkovitý hlas seznamoval posluchače s realitami reálsocialismu.

Po přestávce Paul Wilson přečetl ukázkou z knížky „Pera a perutě“ Ivy Pekarové, nového literárního objevu, mladé, z klece čerstvě upláchnuvší dívky.

Největší potlesk sklídl Josef Škvorecký četbou roztomilostí „Podivuhodný případ genetický“ žáka Macháného z třetí třídy základní školy, což se v druhém díle dalo porušit na Machanin, a v třetím pobřitit na MacHane. Téma dotýkající se rasových ošidností, takže jsem dost trnul, ale vše dopadlo dobře, výborně.

Posledním na programu byl Kurt Vonnegut, dlouhán stejně výše jako Arthur Miller a na rozdíl od dost plešatého Millera s hlavou extravagantně obsypanou jen částečně prošedivělými kučerami. Četl z Kunderovy *Knihy smíchu* a zapomněni a sám se nemohl smíchy udržet.

Na závěr k mikrofonu se vrátil ceremoniář Papp. Nečetl, ale rozprávěl se o své návštěvě Československa, o zážitcích s Havlem, o estébáckém sledování, estébácké výstavbě speciálního bydlá, z něhož by stále bylo vidět do Havlova rurálního domečku.

Na ruzyňském letišti Papp okusil trochu totality na vlastním těle: šacován, důkladně prohlížen. Marné však

pátání, pídění po rukopisu Havlovy nové hry, který v té době už dva týdny dlel na Pappově stole v New Yorku.

Na tuto „oslavu české kultury“ se tehdy dostavilo asi tisíc zájemců. V téže době normalizační *Tvorba* referovala o bouřlivém úspěchu zájezdu kulturní delegace do Paříže oslavovat kulturu ČSSR. Přišlo čtyřikrát víc návštěvníků, než očekáváno: téměř sedmdesát jich bylo, místo napěchováno k prasknutí.

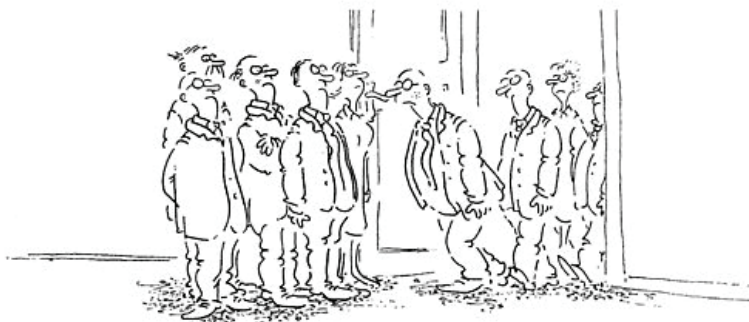
Z pozvaných celebrit českého původu se v New Yorku nedostavila ani jedna. Však to byl teprve březen 1988. Konat se takový happening po sametovém listopadu, když by se pak prezident Havel za ruku vedl s Kanadčanem Škvoreckým, podium by se jistě hemžilo osobnostmi, mediálně zájmovými v převleku instancí českých patriotů.

V roce 1990 se Václav Havel v New Yorku ubytoval na dvanáctém poschodí hotelu Plaza, ve správě Ivany Trumpové a ve vlastnictví jejího tehdejšího manžela Donalda Trumpa. Paní Ivana se dostavila k prezidentu Havlovi na snídani „dychtivá si s ním vyměnit názory, umožnit trénink manažerů českých hotelů, sbírat peníze pro mrzáčky v osvozené vlasti, dozvědět se, jak všemožně by mohla pomoci.“ (*The New York Times*, 1. října 1990.)

Tento druh její dychtivosti dřív nepostřehnutelný.

Časopis ZÁPAD

Vycházel jako dvouměsíčník od května 1979 do zimy 1993. V redakční radě se nás podílelo pár univerzitních kantorů (Škvorecký, já, Stanislav Reiniš - lékař, vědec, někdejší děkan lékařské fakulty v Ghaně, Václav Táborský, dřív filmař dokumentarista v Praze), šéfredaktorství se ujal Miloš Šuchma, zaměstnanec kanadského federálního

ZATRACENÉJ VOLBNÍ SYSTÉM! PRÁVĚ JSME SE DOHODLI, ŽE SE PO VOLBÁCH NEDOHODNĚME.

ministerstva, zdatný organizátor, jemuž jsme milerádi svěčili množící se administrativní agendu. Byli i další spolupracovníci kratšího či trvalejšího počínání. Někteří z nás přispívali do každého čísla, Škvorecký též psával od jménem Vladimíra Burke, já se občas prezentoval jako Josefa Urválková. Z četných ostatních autorů známější jsou jména Jan Drábek, Ota Filip, Karel Hvizďala, Ivan Medek, Ivan Sviták, Vladimír Škutina. Získali jsme maximálně tři tisíce abonentů, roztroušených ve víc než třiceti státech světa.

Jak jsme vypadali: časopis ve velikosti, jež mi při nynějším přeměření vychází na 20 x 26,5 centimetrů, na titulní stránce černobílá fotografie často neobvyklého žánru, jako například záběr českého chlapíka v saúdské poušti, s tímto naším Západem vyčnívajícímu z kapsy, nebo moskevský hřbitov, tam pracovnice s koštětem, ometající hroby nejznamenitějších papalášů. Vycházeli jsme v rozsahu minimálně 32 stran.

Na rozdíl od snad většiny exilových periodik jsme se zásadně vyhýbali polemikám, žabomyším hádanicím na vlastním dvorečku. Jako časopis vycházející jednou za šedesát dní jsme se nesnažili o přehledy událostí z opuštěné domoviny, co že se asi šustlo na zasedání politbyra. Jakožto antikomuniste jsme se do komunistů normalizátorů příliš nestrefovali, nehřímali. Víc nám vyhovovalo soustřeďovat na hlouposti, směšnosti nemilovaného režimu. Mezi rubrikami SVĚT, ČSSR, EXIL, UMĚNÍ, LITERATURA prominentní byl HUMOR, třeba otištěním básně Ivana Skály „Má Sibiř“.

Hodně prostoru jsme věnovali rubrice INTERVIEW. Rozhovory s velikány kalibru Jiřího Voskovce či Karla Steinbacha (onoho téměř stoletého lékaře stále v činné službě, někdejšího svatebního svědka Karla Čapka, přítele Jana Masaryka), popovídání s průmyslníkem Tomášem Bařou, ichtyologem Evženem Balonem, ba i s Otto von Habsburgem. Herci Lída Baarová, Adina Mandlová, Jára Kohout, Pavel Landovský.

Muzikanti Rudolf Firkušný, Zdeněk Mácal, Jiří Traxler, Kamil Běhounek.

Zpěváci Waldemar Matuška, Karel Kryl, Jaroslav Hutka, malíři Jan Kristofori, Jan Brychta, filmaři Vojtěch Jasný, Emil Radok, Pavel Fierlinger, literáti Arnošt Lustig, Jan

Křesadlo, Bohumil Hrabal, publicista Jiří Lederer, politici Vladimír Krajina, Jiří Pelikán, Pavel Tigrid, Václav Havel. Mnoho dalších pozoruhodných osobností jako například Vratislav Pěchota, (profesor mezinárodního práva, v roce 1968 v roli poradce Ludvíka Svobody, svědek účastníci se předinvazního jednání v Čierné pri Čope s Brežněvem a Kosyginem) či rovněž poinvazní běženec Jan Merta, který to dotáhl na šéfa kanadských potapěčů. Na inspekcce vrtných věží v Atlantiku měl k dispozici ponorku – tou přijížděl či spíš připlouval. Také jsme zpovídali Jaroslava Javorského, syna kdysi slavného českého tenisty. Ocílil se za mřížemi kvůli pokusu vypašovat svou snoubenku z Bulharska do Turecka. Po mnohaletých útrapách došlo k jeho výměně na berlínském mostě, podobně jako v případě sovětského disidenta Ščaranského, nyní významného vládního činitele v Izraeli, za lapeného estébáckého špiona Karla Koechera, nyní penzisty v Dolních Břežanech u Prahy. Třinácti roky vězení byl Javorský potrestán a odseděl si jich snad osm. A pak že po kolapsu vládnutí vědeckých socialistů se vlastně nic nezměnilo! Jak by tehdejší kruté praktiky mohli pochopit, do atmosféry takové doby k zalknutí se mohli vcítit příslušníci současné mladé generace, šťastlivci zmeškavší nedávny středověk?

Po listopadu se s rubrikou INTERVIEW pokračovalo – Karel Pecka, Ludvík Vaculík, Jan Beneš, mnozí další.

Každý druhý měsíc se konala schůze redakční rady – většinou, ale ne výlučně v Torontu. Někdy u Šuchmy v Ottawě, též u nás na americké straně, v Binghamtonu. Při té příležitosti se třeba i uspořádal večer pro zájemce o našem časopise – s přednáškou, popovídáním, promítáním filmu, nikoliv však zpěvy či dokonce tance.

Tento náš *Západ* občas do zadrátované vlasti úspěšně dorazil, ale mimo nepočetné společenství disidentů, vesměs v hlavním městě, dál nepronikl. Dokončení příště

Drsní majitelé domů mají nový trik, jak vyhodit nájemníky

PRAHA - Vyhodit nájemníka z bytu stojí čas a peníze. Někteří majitelé domů proto volí drsné metody.

V Praze se například nedávno objevily případy, kdy majitel domu tvrdil, že nevídanému nájemníkovi předal výpověď, i když to není pravda. Finta spočívá v tom, že nájemník má jen 60 dní na to, aby výpověď napadl žalobou pro neplatnost. Pokud ovšem o výpovědi neví, lhůta vyprší a nájemník přijde o poměrně silnou ochranu, kterou mu poskytuje zákon.

Fintu zaznamenalo už i Sdružení nájemníků. "Trik je nejčastěji v tom, že majitelé mají s sebou jakoby svědka, když výpověď hází do schránky. Bývá to třeba někdo, kdo má od nich v domě nějaké výhody. Hrozí tam samozřejmě trest za křivé svědectví, je ale otázkou, jestli to soud uzná, či neuzná," vysvětluje předseda sdružení Milan Taraba.

Obětí takové finty se podle Obvodního soudu pro Prahu 2 stala i devětašedesátiletá Ludmila Brezinová, která žije v pražské ulici Na Výtoni. Loni v lednu jí od nového majitele domu, firmy Dog Star, přišel dopis s oznámením o změně účtu pro zaslání nájemného.

To Brezinová bez námitek přijala, pak ovšem od Dog Star dostala výzvu k vystěhování. Firma argumentovala tvrzením, že dopis obsahoval ještě další list papíru s výpovědí z nájmu, která již vstoupila v platnost, protože Brezinová proti ní nepodala v zákonné lhůtě dvou měsíců žalobu.

Vystěhovat se Brezinová odmítla. Dog Star proto podala žalobu na vyklizení bytu s regulovaným nájemným. Soudkyně Otília Hrehová ovšem nároky společnosti minulou středu odmítla a postup Dog Star označila za "nestandardní". Firma, již spoluvlastní dvojice právníků – manželé Lenka a Karel Hnilicovi –, se nicméně ještě může odvolat k městskému soudu.

Dog Star nepomohlo ani svědectví zaměstnankyně Andrey Chamrádové. Ta tvrdila, že list s výpovědí do obálky dala. Soudkyně naznačila, že svědectví bylo účelové: "Na výpověď svědkyně se nelze dívat bez výhrad a soud ji také tak hodnotí."

Hrehová navíc připomněla, že další firma manželů Hnilicových Dogrose podobně postupovala již v minulosti při snaze zbavit se nájemníků v pražské Lopatecké ulici. Tady se málem musela vystěhovat Dana Lukešová se synem Janem, když majitelé domu tvrdili, že výpověď před svědkem vhodili do schránky a vylepili na dveře od bytu. I zde soud žalobu na vyklizení bytu zamítl.

Hnilicová u soudu trvala na tom, že výpověď byla v pořádku, a odmítla i stížnosti Brezinových a některých dalších nájemníků, že se je snaží vyštvať permanentní šikanou.

LN

Katolícké mše v Austrálii.

Bohoslužby:

Sydney ve slovenském kostele (viz níže)

Melbourne - Na Šumavě

V Perthu, Neděle 13.6 v Our lady Lady Queen of

Poland, 35 Eighth Avenue, Maylands,

kontakt: Rev.Fr.Pavol Herda, 0401 511302

ACT

Czechoslovak Club of ACT,

PO.Box 1488, Canberra ACT 2601

18 Shropshire St. Queanbeyan www.beseda.org.au

otevřeno v sobotu 14.00 – 17.00 (2pm-5pm)

NSW

Československý Country klub v Sydney,

320 Devonshire Road, Kempas Creek tel. 02 9606 0904,

PO Box 330 Kempas Creek 2178; www.cscountryclub-

sydney.com.au

email: czslclub@optusnet.com.au

Restaurace : pátek, sobota 18 – 21 hod, neděle 12 – 18 hod.

Tradiční česká a slovenská jídla, rezervace 02 9602 0904, 0402

398168; Stolní tenis každý pátek od 18 hod, Rezervace na

všechny klubem pořádané akce a další informace: Jaroslav

Řezníček

Regular Dance Partys are held in the club every 3rd

Saturday in the month.

G8M8 Great Mate

(studentská agentura)

Nepremeškaj CS Megaparty, ktora sa bude konat kazdy

druhy pondelok v mesici v Star Bare na 600 George St.

Slovenská Hala a katolícky kostol Sydney

30 Vaughan Street, Lidcombe, tel. 9649 2153

www.skcsydney.com

Omša svätá Každou nedeľu od 10,15 hod a kazdy prvý

piatok v mesiaci od 19:00..

Sokolský Národní Dům Sydney

16 Grattan Crescent, Frenchs Forest, NSW 2086, tel 9452

5617, www.sokolsydney.com. Info: všeobecné Jarda Krejčík 9807

JIŽNÍ AUSTRÁLIE

Československý klub v Adelaidě,

51 Coglein Street, Brompton tel.: 08 8346 4181

P.O.Box 89., Hindmarsh, 5007

Bar a kuchyně v Československém klubu jsou v provozu

každý pátek od 18.00 do 23.00 hod. a každou neděli od

12.00 do 19.00 hod.

QUEENSLAND

Československý klub v Queenslandu,

25 Upfield Street Burbank Qld 4156

Tel / Fax: (07) 3343 3489

Klub je otevřen každý pátek od 18 hodin, Informace:

Stana Bilkova Tel: (07) 3271 1646

Večeře: polévka, hlavní jídlo, káva/čaj zákusek Pouhých

15 dolarů.

Asociace Čechů v Austrálii

28 Church St., Fortitude Valley, Qld.,ph: 07 3399 4613

Združení Slovákov v Queenslandě,

Informacie: Lojzo Ogurek, koordinátor (07)5530 6813

TASMANIE

Združenie Cechov a Slovákov v Tasmanii

(Czech And Slovak Assoc. Of Tasmania Inc.)

c/o 144 Pottery Rd. Lenah Valley Hobart Tas 7008.

VICTORIA

Sokol Melbourne

497 Queensberry Street, North Melbourne, Vic 3051

Tel.: 9329 9922 Tel: Jednatelka. 9744 1691

Každé úterý od 12.00 hod Lunch, vaří Eda a Věra Zlatých

Každé úterý od 19.00 hod . Výuka češtiny.

Každé čtvrték -12.00 hod. Karetní odpoledne u kávy, zákusky

Každé čtvrték od 19.00 hod. Kreslení podle živého modelu

Kino SOKOL

Letovisko „Šumava“

Lockes Way, Belgrave South 3160, ph.9754 5159

ZÁPADNÍ AUSTRÁLIE

Czech & Slovak Association in Western Australia, Inc.

74 Coonawarra Drive, Caversham WA 6055

President: Zdenka Vaničková mobil: 0421 035 894

Secretary: Olga Melcherová mobil: 0413 912 586

e-mail: czechslovakwa@hotmail.com

25. 9. = Táborák

RADIO SBS SYDNEY

Locked Bag 028, CROWS NEST NSW 1585

TEL: 02/9430 2723, FAX: 02/9438 1114

Email: ikad@sbs.com.au

Každý čtvrték ráno v 9 hod od 9 do 10 hodin, pouze na

vlnách Sydney a Canberra , pouze česky.

Vysílá v češtině každou neděli od 21 do 22 hodin a ve

slovenštině od 22 do 23 hodin na celonárodním okruhu na

vlnách:

Adelaide FM 106.3 Brisbane FM 93.3

Canberra FM 105.5 Darwin FM 100.

Hobart FM 105.7

Melbourne FM 93.1 a AM 1224

Newcastle AM 1413 Perth FM 96.3

Sydney FM 97.7 a AM 1107

Wollongong AM 1485 Young (NSW) FM 98.7

Slovensky

Adelaide FM 92.9 Každú nedeľu v 9.00

Brisbane AM 1053 Utorok o 13.30 hod.

„Rádioforum“ on 2RRR FM 88,5 MHz

slovenské vysielanie moderuje Paľo Virág

každú nedeľu v Sydney od 18 do 19 hodine.

Telefón v štúdiu 02 9816 2938

email: radioforum8@hotmail.com

Vysílání Čs. klubu v Jižní Austrálii lze slyšet

pondělí od 19.30 - 20.30 na stanici 5PBA-FM (89.7 MHz.)

středa od 18.30 do 19.30 na 5CST-FM (88.7MHz)

každou neděli od 19.30 do 20 hodin na stanici EBI-FM (103.1

MHz.) Dr. Květoslav Eliáš ☎ 08 8362 4086

Radio 4EB 98.1FM - Brisbane České

vysílání

Každou středu od 15.45 - 17.15 a každou sobotu 10.30 -

11.30 dopoledne.

Vedoucí: Petr Zámečník Tel: (07) 3245 5780

www.4eb.org.au/~czech

Radio 4EB FM 98.1 - Brisbane Slovenske vysielanie

každy piatok od 18.00 do 19.00 hod, informacie Emilia

Matulova, 07 3343 3064.

Canbera rádio . 91.1 FM

Vysílací hodiny: každou sobotu mezi 8-9 hodinou ranní

Office phone: 02-6287 7058, CMS studio phone: 02-6287

4347, fax: 02-6287 4348, e-mail:

ahojradio@centrum.cz

Vysvětlení vydavatele

Toto číslo jest posláno do tiskárny

27. října. Léta Páně. 2010.

INZERCE AKCÍ NA STRÁNKÁCH ČESKÉHO VYSÍLÁNÍ RÁDIA SBS

České vysílání upozorňuje krajanskou komunitu, že má možnost oznamovat své

akce na webových stránkách Rádía SBS

www.sbs.com.au/czech v rubrice

'komunita'. Tato bezplatná služba je

poskytovaná všem organizacím i

jednotlivcům po celé Austrálii.

USA varují Čínu: Zdražte Big Mac

Stejná houska, stejné maso, o čtyřicet procent nižší cena. To je obědový hamburger Big Mac v čínské Šanghaji ve srovnání s navlas stejnou houskou v americkém New Yorku. Jak je možné, že mají tak rozdílnou cenu? Může za to slabší čínská měna.

Představte si, že čínský Big Mac můžete obratem dovézt do USA a být tak o čtyřicet procent levnější než tamní prodejci. A to proto, že vaše rodná strana drží čínský jüan, za nějž hamburger nakoupíte, vůči dolaru na nízké úrovni.

Tak alespoň vypadá představa amerických firem a obchodníků o konkurenční výhodě, kterou díky nízkým cenám (způsobeným v očích Američanů jen slabou měnou, což není vždy pravda) mají čínské firmy na americkém trhu.

V této situaci hrozí, že přeroste v "měnovou válku", tedy v celosvětový boj největších zemí o to, kdo bude mít slabší měnu. Tím sice částečně znehodnotí úspory svých obyvatel, ale podpoří domácí ekonomiku a hlavně její exportéry. V postkrizové době, kdy se oživení houpe hlavně v příštím roce stále na pochybách, věc k nezaplacení.

Své peníze by rádo znehodnotilo Japonsko, Jižní Korea, Rusko a pochopitelně by se hodilo i eurozóně.

Největší napětí panuje ve vztahu mezi Spojenými státy a Čínou. Minulý týden se ukázalo, že Američané v srpnu dovezli z Číny zboží za 35 miliard dolarů, zatímco opačným směrem byl obchod pětikrát menší. Ustanovil se tak nový rekord vzájemného nepoměru mezi vývozem a dovozem.

K tomu se přidaly horší výsledky americké ekonomiky, opětovný růst žádostí o podporu v nezaměstnanosti a volání amerických politiků po slabém jüanu jsou na světě. Naposled to udělal americký ministr financí Timothy Geithner.

Čína se zhodnocením měny spěchat nebude

Číně se do zhodnocování moc nechce. "Je naprosto špatné, že USA dělají problém z obchodního přebytku, a vytváří proto tlak na kurz jüanu," uvedl pro Reuters mluvčí čínského ministerstva obchodu.

Silnější jüan by ubral konkurenceschopnosti v exportech, které Čínu živí. Už dnes se země potýká s přebytkem výrobních kapacit a možnost udržet výrobu v chodu přes domácí spotřebu je v nedohlednu. I když tam mzdy rychle rostou, Číňané jsou sporní a střední třída, která vždy útraty táhne, v zemi zatím chybí.

Situace se komplikuje tím, že Čína je největší věřitel Spojených států. Kupuje jejich dluhopisy, tím umožňuje vládě pumpovat víc peněz do ekonomiky a tím zvyšuje spotřebu Američanů. Za co? Za levnější čínské zboží.

A oslabování dolaru, respektive posilování jüanu, vede ke snížení hodnoty amerických dluhopisů, které Čína vlastní. Což je sice dobrá karta pro Spojené státy, ale špatná pro Číňany. Proto je čínská centrální banka s povolováním opratí jüanu opatrná.

Investoři zahřívají čínskou ekonomiku

Aby provázanosti nebylo málo, Čína si stěžuje na prakticky nulové úrokové sazby ve Spojených státech. Ty vedou k zaplavování jejich domácích trhů kapitálem, pro nějž investoři nenajdou uplatnění v USA, což může vést k vytvoření neefektivních bublin v Číně.

O přehřátém čínském realitním trhu už nikdo nepochybuje. Obavy z amerického tisknutí dolarů budou navíc pokračovat, protože šéf centrální banky Ben Bernanke minulý týden otevřeně přiznal, že americká ekonomika bude potřebovat další obří finanční injekci, aby se zachoval její růst. Hovoří se až o pěti stech miliardách dolarů.

Měnová válka se v menší míře už rozhořela mezi Jižní Koreou a Japonskem, které soupeří o levnější vývoz dnes už prakticky stejných druhů zboží do zbytku světa.

Neváhají při tom intervencemi na trhu oslabovat vlastní měny. "Měnové pnutí v Asii roste, nikdo nechce zůstat obětí beránkem," nechal se slyšet tokijský ekonom Takeši Minami.

Podle bývalého guvernéra slovenské banky Mariána Juska hrozí v případě rozšíření měnové války světové ekonomice velké problémy. Země je kulatá a exportovat všechny země donekonečna nemohou.

Všichni nejsme stejní a nikdy nebudeme

Ota Ulc

A osudu budiž děkováno, že nám zkrušující uniformita, děsivá perspektiva totalitní jednotvárnosti přece jen nehrozí.

Na má dost častá témata týkající se zdejšího amerického světa slyším nevlídné komentáře ve smyslu, proč ten Ulc nás něčím takovým otravuje, co je nám do toho, máme jiná starosti. Jenže vzdálenost zeměpisná může mít sakramentsky blízko k druhu domácích bohlavů. Na všech rovnoběžkách a polednicích je nutno se zabývat fundamentálními otázkami vztahu občana ke státu, jejich vzájemných práv a povinností, co je primární odpovědností jedince, společnosti, státu? Jako příklad mi poslouží Václav Vlk se svým znamenitým textem Angela Merkelová a naši Cikáni (*Neviditelný pes*, 19.10.2010) o jejím překvapivě odvážném, politicky nekorektním přiznáním, že „snahy vytvořit multikulturní společnost selhaly“. Toť ovšem záležitost zvlášť akutní v případě rekordně se množících muslimů na půdě tak šlechetně vstřícné, štedré, pohodlnou existenci poskytující Evropy.

"Co je nám do toho, my tu machometány nemáme," nadále odmávne český mudrc, jako by nebylo problémů s nesnadnou asimilací domácího etnika s úředně vylepšeným přejmenováním na Romy (jež autoru Vlk nikterak neimponuje a dobré důvody uvádí. V podobné situaci je Walter E. Williams, ekonom, univerzitní profesor, americký černoch, jemuž se v životě už dostalo téměř půl tuctu přejmenování, z nichž to nejposlednější na *Afro-American* pokládá za nejméně inteligentní. Afrika je velká, zhruba jejích 10 procent obyvatel – Arabové, Berberští, běloši včetně Burů, mluvících svou unikátní řečí *afrikaans* - nejsou černoši. V případě jejich emigrace do USA, stanou se z nich Afro-Američané s nárokem na rasově podmíněné výhody *Affirmative Action*?).

Jestliže nutno černochoy klasifikovat jako menšinu, kdo potom je v USA většinou? U.S. census 2000 uvádí toto složení podle země původu: nejpočetnější je německý (15,2%), irský (10,9%), africký (8,8%), anglický (8,7%). Z celkového počtu 92 etnik, 75 jich má méně než jedno procento celkové populace. Není to ovšem rozprostření po všech padesáti státech Unie. Například Chicago je druhým největším polským městem. Jen Varšava jich má víc.

S OSN, její radou pro lidská práva (*U.N. Human Rights Council*), s členy jako Saúdská Arábie, Libye, Kuba a Čína, prezident George W. Bush nechtěl mít nic společného. Barack Hussein Obama, okamžitě po nastěhování do Bílého domu, odmítl politický postoj svého předchůdce, hluboce se poklonil saúdskému králi, jehož soudní stolice odsoudila Libanonce na náboženském pouti Mekkou a Medinou pro údajný zločin „čarodějství“ (*witchcraft*), jehož se dopustil předpovědi budoucnosti na domácí libanonské televizním programu. Vynesený trest – utnutí neposlušné hlavy.

Obamovi takové nebezpečí nehrozí. Naopak, oprávněně pochvaly se mu mělo dostat za předložení tuze kritické zprávy (*Report of the United States of America Submitted to the U.N. High Commissioner for Human Rights*) – prokurátorského nařčení o stavu lidských práv v jeho údajně vlasti (však stále tvrdí, že se v Americe narodil, aniž by byl ochoten předložit svůj rodný list jako důkaz). Obama v roli tzv. *apologizer-in-chief*, světu se omlouvající. Jedním ze závažných prohrávek je procento nezaměstnanosti: černoši 15,8%, *Hispanics* 12,4%, zatímco běloši a obyvatelstvo asijského původu jen 8,8%.

V obžalovacím spisu pominuta je ovšem zásadní souvislost mezi docíleným vzděláním a následnými možnostmi smysluplného pracovního uplatnění.

Před sebou mám čerstvý text „Black Americans and Liberty“ (internetový zdroj *Townhall.com*, 5.5.2010) již zmíněného černošského profesora Williamse. Začíná přiznáním o svém největším zklamání v životě, jímž je pohrdavý postoj amerických černochů k principům občanských svobod a naopak jejich důvěra a spoléhání na vládu, ta ať se o ně postará. Přitom to byla vláda, která uzákonila otroctví a dlouho trvalo, než došlo k jeho úplné demontáži kulminující v roce 1964 přijetím zákona (*Civil Rights Act*).

Stát ale selhává v roli vychovatele, jak dokazují bídné výsledky v černošských řadách. Ti z žáků, kteří se skutečně snaží nějaké vzdělání dosáhnout, jsou vystaveni obvinění, že to jsou „*Uncle Toms*“, zrádci své rasy. Jestliže v černošských školách pilný student bývá méně bystrými a o to víc lenivými spolužáky zmlácen a obviněn, že „*acting white*“, nemenší nenávisť je namířena vůči přistěhovalcům z asijského prostředí. Ti svou píli a nezdědku i inteligenci kohokoliv s jakoukoliv pigmentací předčí - což po 34 letech

vyučování v takovém prostředí potvrzují. A teď, v údajně *post-racial* éře, černoši je bijí, násilí se dopouštějí.

Narodit se jako Rockefeller ve zlaté kolébce není zásluha. Z ubohých začátků se vyvíhnut, mnohé docílit, je skutečnost, na kterou leckdo reaguje nejen s nelibostí, stane se mu výčitkou, může ji pokládat za urážku. A americký establishment - liberální inteligence, pedagogové, media a ovšem i politici, *de facto* prosazují postoj, že úspěch jiných nemá zejména být pobídkou k dosažení téhož, ale důvodem tzv. *grievance* („stížnost, rozhořčení, zlost“), kdy autentický poctivý výkon, úspěch, je devalvován odsudkem „*privilege*“, případně i jako „*inequity*“ („nespravedlnost“), kdy lidé neúspěšní, jakkoliv třeba jen svou vlastní výlučnou vinou, jsou poctěni přejmenováním na „*less fortunate*“, což vše by se mělo napravit reformami, sociálním inženýrstvím, redistribucí dosažených výsledků, ve jménu „*social justice*“.

Důraz na individuálním výkonu přetrvává zejména ve sportovních disciplínách - černoští boxeři, spintéři, dvoumetroví basketbalisté – a žádné přidělené kvoty pro mrňavé Asiaty. Ale ve vzdělání primárním kritériem není *excellence*, ale *equality*. Však i z tolik prosazovaného programu „*No Child Left Behind*“ George W. Bushe jakoby vyplývalo, že bez ohledu na *nature, nurture, attitude, aptitude* – tyto zásadní předpoklady - každý žák by to přece mohl dotáhnout na docenta v oboru nukleární fyziky, každý by mohl zpívat v Metropolitní opeře.

Realita je ovšem taková, že zejména černošské žactvo po dvanácti letech výuky odchází s podvodnými diplomy, se znalostmi odpovídající úrovni z páté či šesté třídy.

Politicky korektní reformátoři přispěchají s vysvětlením: vina státu, nedostatek potřebných financí. Jenže od roku 1965 Amerika investovala triliony dolarů do nedosažitelného utopického cíle rovnosti výsledků. V propočtu výloh na každého žáka New York City je zpravidla na prvním místě. S těmito výkony v matematice: mezi černochoy jich obstojí 40%, Hispánci 46%, běloši 75%, Asiaté 83%. Což mě jednou přimělo k poťouchlému švejkovskému doporučení mezi námi kantory mým odkazem na skutečnost, že třeba na Taiwanu a v Jižní Koreji výlohy na vzdělání jsou daleko nižší a výsledky daleko lepší, a z toho pak mým vyplývajícím dotazem, zda by tedy nebylo nejvhodnějším řešením zdejší vyřazování peněz pořádně omezit. Nejdražší a nejmizernější jsou výkony ve velkoměstských centrech jako NYC, Washington, D.C., Philadelphia, Chicago, Detroit, Baltimore, Los Angeles, New Orleans, vesměs se vyznačujícími vysokou kriminalitou a všelijakými symptomy sociální patologie. A s nejedním černošským starostou. Ještě vehementnější prosazování privilegií oné *Affirmative Action* jako jednoho z řešení se domáhá politický korektní autor Richard Thompson Ford ve své knize *The Race Card* (2007), i když připouští, že „pár bělochů a Asijců zaplatí malou rasovou daň, ale tu přetruhnou vzájemné dobro ve prospěch rasové spravedlnosti a harmonie.“

Obamovy kritické šlehy do vlastních řad, v žalujícím sdělení OSN ochráncům lidských práv, se též zabývají nepoměrně vysokým procentem vězňených černochů, kteří jsou ovšem za mřížemi ne kvůli svému černošství. Těchto pouhých 13% obyvatelstva USA spáchá většinu (52%) všech vražd, téměř polovina (49%) obětí jsou černoši a naprostou většinu (93%) jich zabijí jejich rasoví soukmenovci. Neblahý věru fenomén emancipované menšiny žijící v nové éře strachu ze zločinců z vlastních řad. (Zkušenost, kterou v ještě značnější míře zažívá obyvatelstvo v post-apartheidní Jižní Africe.)

V roce 1940 naprostá většina (87%) politicky bezmocných černochů žila v chudobě. V roce 1960, ještě před získáním politického vlivu, toto procento pokleslo pod polovinu (47%). S vládním programem „*Great Society*“ (*Civil Rights Act 1964*) došlo k obrovskému rozmachu, s výsledkem, že většina tohoto etnika dosáhla úrovně střední třídy (*middle class*). Příjem amerických černochů - 644 miliard USD v roce 2005 - předčil veškerý příjem obyvatelstva v Holandsku, Belgii, Švýcarsku. Černoch Colin Powell se stal nejvyšším velícím generálem, Condoleezza Rice ministryní zahraniční věcí, a nyní tedy Obama prezidentem.

Jenže většinu problémů nelze řešit vládními paternalistickými *anti-poverty programs*. Tuze zákazonosný dopad postihl stabilitu černošské rodiny. V roce 1940 pouhých 15 procent černošských dětí se rodilo mimo manželství. Teď už je jich 75 procent. Naprostá většina dětí vyrůstá bez otce – výsledek to „Boje proti chudobě“, s dopadem, že v případě nepřítomného otce, s matičkou se ožení stát, tak se zárukou, dalšího ubývání ochotných, starajících se otců. Tehdejší senátor Daniel Moynihan, vynikající myslitel, marně varoval, rozpad černošské rodiny předvídal, ovšem byl překřičen s obviněním z rasismu.

CO (výsledný stav) je snadno zjištělný, měřitelný. PROČ (příčiny), o těch by se dalo debatovat do nekonečna. Hrůzně nákladný a rozkladný program oné *Great Society* už trvá téměř půl století, dobu dvou generací, dost tedy dlouho k tomu, aby zakrněla schopnost, zájem jedince se o sebe postarat. Naopak bude spoléhat na stát a za všech okolností se pokládat za obět - onen *nation of victims*. Zdůrazňovat svá údajná práva, s pomíjením vlastních povinností.

Černoch John McWhorter je autor knih zabývajících se touto tematikou jako „*self-destructive culture of victimhood*“ aneméně neblahý dopad systému *welfare*, žít z podpory státu, abdikovat na vlastní odpovědnost. A na veškerou kritiku vlastních nedostatků reagovat s obviněním z rasismu a diskriminace.

„Na otázku, zda by si troufal takto promluvit, kdyby byl běloch,“ McWhorter odpověděl slovem „*Nikoliv.*“ (*U.S. News & World Report*, 20.2.2006).

Jako ilustrace zkázonosné atrofie pocitu vlastní odpovědnosti a přenechání všech starostí státu posloužím nikoliv marginální epizodou, ale událostí s notným mediálním dopadem: hurikán Katrina před pěti lety. Zatopení metropole New Orleans, neschopnost městských oficiálů, od černošského starosty dolů, se o cokoliv postarat, například použít čtyři sta či čtyři tisíce prázdných školních autobusů k evakuaci obyvatelstva. Raději je uskladnit v obrovské sportovní aréně a čekat na asistenci z víc než tisíc mil vzdáleného Washingtonu, zatím v ulicích rabování se soustředěním na obchody s elektronikou a alkoholem.

Porovnejme se záplavami (8. června - 1. července 2008) v prériích státu Iowa, zdaleka víc postiženého než New Orleans. Nejen Mississippi, ale všechny toky řádily, včetně Turkey River, zaplavivší historický městyš Spillville, kde Antonín Dvořák pobýval a komponoval. Ve velkém městě Cedar Rapids voda vystoupila deset metrů vysoko, 1.300 uličních bloků zasaženo, včetně *Czech Village s National Czech and Slovak Museum and Library* (290.000 svazků, vesměs poničených). V Iowa City na univerzitě (známé řadě českých spisovatelů jako Arnošt Luistig či Antonín Přidal) šestnáct budov zatopeno. Všeho všudy škody ve výši sedm miliard dolarů, se ztrátou jednoho lidského života. Iowané, potomci pionýrů z předchozích století, se sami o sebe postarali, pohromu vyřešili bez asistence Washingtonu, bez pozornosti medií, žádného hollywoodského spektaklu. Obrovský výkon postiženého obyvatelstva nezaznamenan. (Záchrana 33 horníků v Chile, tuze zásluhou iniciativy malé firmy v Pensylvánii, přijde na mysl.)

McWhorterův názor, že žádný běloch si netroufne napsat, co on jako černoch může, již naštěstí pozbývá na platnosti. Mám tu před sebou text s datem 18. února 2009 s nápisem „*White Guilt is Dead*“, že tedy mrtvý aby byl pocit bělošské viny. Napsal ho konzervátec Tom Adkins, s nijakým vyjádřením přlišného respektu pro Obamu, jenž se dvacet roků modlil v kostele černošského rasisty Jeremiáše Wrighta a spolupracoval s Ameriku nenávidějícími domácími teroristy Ayersem a Dohrnovou. Jaký že to rasismus, když právě ona tolik bělošská Iowa dala Obamovi většinu svých hlasů.

„Vždycky jsem opovrhoval línými bělochy,“ napsal Adkins a pokračoval: „Teď budu mluvit o líných černoších. Jste chudí, poněvadž jste se vykašlali na školu, dali se na drogy, máte tři děti s třemi různými tatínky, odmítáte pracovat. Už se nemůžete vymlouvat na bílého pána tam nahore. Ten nahore teď je černý. Už nemůžete mít výmluvy. Konec preferenčním kvotám, konec milodarům. Už nebudete krást mé peníze poněvadž některý z vašich prapraprapředků skutečně trpěl vinou někoho, s nímž já neměl nic společného. Ve skutečnosti Obamovo povýšení do vrcholného úřadu je vlastně obrovskou ironií. Jak on teď chce odůvodňovat třídní závist a americkou nespravedlnost, když jak on, tak jeho manželka vystudovali na prestižních univerzitách, získali vysoce placené zaměstnání, stali se milionáři. Tím oficiálně potvrdili americkou meritokracii.“

Uzavírá, že ale přece jenom cosi z amerického rasismu přetrvává. Černoši ve své naprosté většině 96 procent hlasovali pro Obamu. Kdyby tohle ale měl být barvoslepy národ, nemělo by to být půl na půl?

Takové otázky si Češi budou dávat ale jen v případě, že jednoho dne Rom či Cikán nebo dokonce mohamedán usedne na hradě českých králů.

Ke Kyliánům přišla návštěva. V pokoji se udiveně zarazí: na židli sedí připoutaná paní Kyliánová, ústa má zacpány hadrem. "Proboha! Snad vás nepřepadli zloději?" "Přepadli," odpoví pan Kylián, "zítra to bude týden."

Nejlepší sex je v Česku! Američané už v tom mají jasno

AUTOR: Jan Berwid-Buquoy Tyden

Americký týdeník Newsweek před časem zveřejnil velice zajímavé statistiky pod titulem „Nejlepší země světa“. Prozkoumával otázky kvality života ve dvou stech státech na fundamentech zdravotnictví, školství, ekonomiky a politiky.

Co se týká kvality politického prostředí, umístili jsme se na 25. místě z 200 možných. I tak bych řekl, že to není zas tak špatné. I když statistika je velice ošemetná záležitost. Existuje totiž francouzské přísloví „Nikdy nevěř statistickým údajům, které sis sám nezfalšoval!“ Upřímně řečeno, není ani nutné něco „falšovat“. Když má váš soused na bankovním účtu 10 miliónů Kč a vy tam nemáte nic, z hlediska statistického průměru máte oba v bance po pěti miliónech Kč. S tím se už dá „dobře vyjít“, pouze s tím drobným rozdílem, že pakliže jste na „nule“, tak na „nule“ zůstanete. Žádný statistický průměr vám z toho nepomůže.

Na druhé straně, co se týká postkomunistických zemí, jsme na druhém místě - hned za Slovinskem. Z Newsweeku se mi ovšem nepodařilo vyčíst, v čem by měli být Slovinci lepší než my. Co se týká demokracie jako takové, já osobně jsem žádnou lepší než je ta česká doposud nezažil. To není žádný hypotetický blábol. Studoval jsem v SRN (Západní Berlín), Rakousku (Vídeň), Kanadě (Toronto) a v USA (Buffalo). Víím tedy, o čem mluvím. Ty neduhy, se kterými se dnes u nás potýkáme (justiční stát) jsou v českém demokratickém systému řešitelné. Nevím, jak je to ve Slovinsku, ale české společenské dění nestagnuje. Poslední i předposlední volby jasně ukázaly, že Čech si umí vybírat individuálně a zodpovědně. To se např. o SRN, Rakousku, Řecku a Itálii, vždy tak úplně říci nedá.

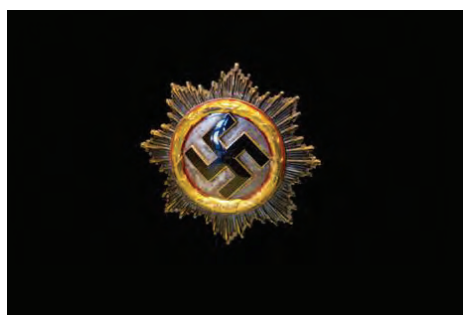
Rozhodně jsme ovšem naprostým vítězem v oblasti pohlavních aktivit. Při posledních manévrech AČR a US-Army si všiml jeden americký důstojník zajímavého faktu: „Na rozdíl od Německa nebo Dánska zde máte velice málo sex shopů. Jak to?“ Odpověď českého zpravodajského důstojníka byla jednoznačná: „Pane kolego, my se na žádné orgie nepotřebujeme koukat v novinách. My to tady praktikujeme ve skutečnosti.“

Američané jsou tedy přesvědčeni o naprosto prvním místě Čechů v sexuálních výkonech. Ostatních 199 zemí Zeměkoule jsme v sexu prostě porazili na hlavu. Nechci tvrdit o takových Francouzích, Belgičanech nebo Italích, že by to byli „sexuální břídičové“. Toho jsem rozhodně dalek. Avšak podle názoru USA, domoviny sexuálních symbolů jako je Jenny McCarthy (na obrázku z počítačové hry Red Alert 3) na nás prostě „nedosáhnou“. Dále to celé zdůvodňuje Newsweek i prohlášením britské firmy Durex (světový výrobce prezervativů): „Češi praktikují sex tak často jako Francouzi. Začínají s pohlavním životem tak brzo jako Holanďané a obávají se pohlavních nemocí tak málo jako Italové.“ Na tomto britském citátu je mnoho pravdy.

Češi (ostatně podobně jako Francouzi) pohlavní styk kultivují a učinili jej součástí vlastní společenské kultury. I to by se mělo započítávat do životní úrovně národa.

Ježíš Kristus pravil: „Je psáno, že člověk není samým chlebem živ.“ Ano, duše musí splýnout s tělem v jeden celek. Láska, rozkoš a vášně se prolínají ve vzájemném souladu. Není to nic nového. Již v 17. století učil Jan Ámos Komenský holandskou šlechtu: „Dámy a pánové! Příjemná soulož se nikdy nesmí zvrhnout v bohupustou mrdanici.“

Nekrolog nacistického žalobce z Prahy odkryl tajemství německé diplomacie

Němečtí diplomaté se v nacistických zločinech angažovali daleko více než se dosud myslelo a ministerstvo zahraničí to dlouhá léta po válce krylo. Odhalila to studie, která vznikla kvůli nekrologu za německého diplomata a válečného prokurátora v Praze. Obsáhla práce si však vysloužila i obvinění z nevyváženosti.

další článek

Hlubokou sondu do minulosti ministerstva odstartoval v roce 2003 zdánlivě nenápadný nekrolog Franze Nüssleina v ministerském oběžníku. Západoněmecký diplomat byl za války státním zástupcem v Praze a byl tak částečně odpovědný za popravy stovky nepřátel nacistů.

Na základě rozčileného dopisu bývalé vězenkyně gestapa Margy Henselerové tehdejší ministr zahraničních věcí Joschka Fischer zakázal pocty německým diplomatům, kteří byli členy nacistické strany.

Když ale o rok později zemřel bývalý vyslanec u NATO Franz Krapf, který byl dokonce členem SS, diplomaté se proti Fischerově zákazu vzbouřili a zveřejnili velký nekrolog ve Frankfurter Allgemeine Zeitung.

Fischer v reakci na to ustanovil historickou komisi, která měla za cíl vynést na světlo temná tajemství ministerstva zahraničí. Studie nazvaná Das Amt und die Vergangenheit (Ministerstvo a minulost) má 880 stránek a je výsledkem společného úsilí dvou německých, jednoho amerického a jednoho izraelského historika.

Veřejnosti ji ve čtvrtek spolu s historiky představí dva bývalí a jeden současný ministr zahraničních věcí.

Diplomaté se podíleli na holocaustu, tvrdí historik

Verdikt historiků je přísný. "Dlouho se mělo za to, že ministerstvo zahraničních věcí bylo do nacismu jaksi zataženo nebo že dokonce bylo hnízdem odboje. Ve skutečnosti se od začátku zapojovalo do každé akce pronásledování, deportování a vyhlazení Židů," řekl listu The Independent jeden z historiků Eckhart Conze.

Bývalý německý ministr zahraničních věcí Joschka Fischer

Conze jde dokonce tak daleko, že ministerstvo označuje jako "zločineckou organizaci". Joschka Fischer netají šok nad výsledky studie. "Je mi z toho zle," tvrdí bývalý ministr. Ožehavé jsou ale také zjištění o poválečné historii ministerstva v Západním Německu.

V čele úřadu byl v letech 1951-1955 Konrad Adenauer. Muž, který Německo nastartoval k poválečné konjunkturu, řadu diplomatů s nacistickou minulostí ukldil na posty do arabských a latinskoamerických zemí.

S krytím diplomatů prý pokračoval i sociálnědemokratický ministr zahraničí a pozdější kancléř Willy Brandt. Spolupracoval s politikem FDP Ernstem Achenbachem, který se podle studie za války jako vysoký úředník německé ambasády v Paříži zapojil do deportací Židů do vyhlazovacích táborů. Achenbach prý až do roku 1974 bránil francouzsko-německé dohodě o vydávání nacistů, kteří ve Francii spáchali zločiny.

Pracovník německé ambasády v Paříži a pozdější politik FDP Ernst Achenbach

Bývalý západoněmecký kancléř Willy Brandt v roce 1971

Podle studie dokonce diplomaté používali úřad pro pomoc vězňům koncentračních táborů aby informovali uprchlé nacistické zločince o vydávaných zatykačích. Jedním z nich měl být i Klaus Barbie, nechvalně proslulý Lyonský řezník, který unikal

spravedlnosti až do roku 1983.

Studie je nevyvážená, tvrdí kritici

Studie však vyvolává mnohé kontroverze. Historici ji vyčítají, že samotné členství řady diplomatů v NSDAP nic nevyovídá o rozsahu jejich podílu na nacistických zločinech. Temná tajemství německé diplomacie však nemůže objasnit především proto, že je nevyvážená.

Historická práce prý například poukazuje na údajný demonstrativní souhlas diplomatů s holocaustem na základě jejich podpisu pod hlášením popravčích čet. Jejich podpis ale podle listu Spiegel znamená jen to, že si hlášení přečetli.

Na jiném místě se autoři dopouštějí zavádějících závěrů. Diplomatičtí misí Franze Krapfa v Tokiu popisují slovy: "O Krapfových aktivitách v Japonsku se toho moc neví, ale je jasné, že němečtí diplomaté se otázkou konečného řešení (nacistické označení holocaustu, pozn. red.) zabývali i na Dálném východě." Tímto tvrzením ale bez jakýchkoliv důkazů obviňují diplomata z účasti na genocidě.

Německý ministr zahraničí a pozdější říšský protektor Konstantin von Neurath

Nacistický ministr zahraničí Joachim von Ribbentrop

Současný ministr zahraničí Guido Westerwelle ale studii považuje za cennou práci a chce, aby patřila k povinné četbě začínajících diplomatů. Chystá se

také revidovat všechny ministerské publikace, které zamlčují roli diplomatů během nacismu.

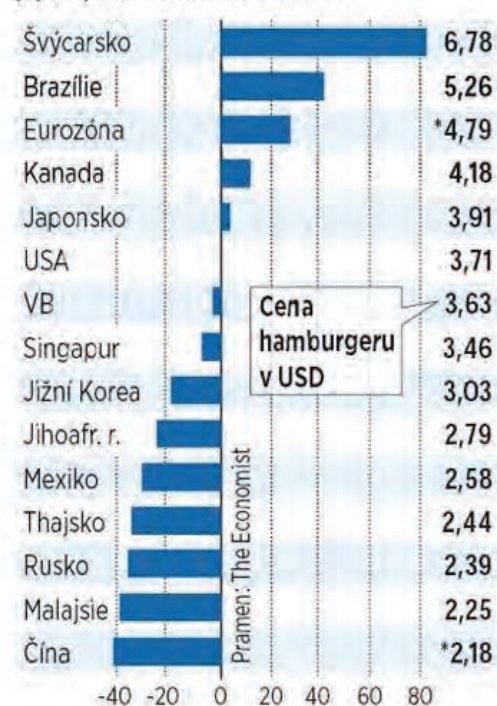

Ve výhledu také chce zkontrolovat portréty významných diplomatů na ministerstvu a ambasádách. Diplomatičtí mise tak možná budou následovat příkladu zastupitelství v Londýně, které portrét předválečného ministra zahraničních věcí a říšského protektora v Praze Konstantina von Neuratha vybavilo vysvětlujícím popiskem o jeho nacistické minulosti.

K článku na stránce „Co bude“

Big Mac index

Srovnává sílu národních měn a ukazuje jejich pod- nebo nadhodnotu

O životě tady a teď

Jakáž pomoc, meditovat ne a neumím: sednout si na zkřížené nohy, vyčistit si mozek od myšlenek a setrvat v té pozici tak dlouho, až na mě přijde Osvícení. Zvlášť kdyby mi zkřížené nohy měly čouhat chodidly navrch, jak to dovedou mistři indických ašrámů; ony i jen tak obyčejně složené mě začnou za chvíli brnět a potlačené myšlenky se mi vrací zase zpátky, ať chci nebo nechci. Zkoušel jsem to už několikrát a nic z toho nebylo, zdá se, že budu muset běhat světem neosvícen i nadále. Snad že umění meditace funguje jen pod žhavým sluncem Indie. Nebo... kdoví. Možná by se neměly, stejně jako květinčky a zvířátka, ani kulturní obyčej bez uvážení přesazovat z krajin původu jinam, protože rarach aby věděl, co to s nimi udělá. Čemu se daří na jednom konci světa, může na druhém v lepším případě zplánět, v horším se stát pohromou jako králíci v Austrálii. Nebo jako leckde už i naše milá demokracie. Minul čas, kdy se západní státnictvo domnívalo, že ji může exportovat do všech kontinentů a ona se všude ujme, všude že se jí lidé dychtivě chopí a budou ji rozvíjet v téměř duchu dál. V mnoha případech se ukázalo, že o ni buď nestojí, nebo si ji vykládají po svém, čímž se z ní stal vyprázdňený ceremoniál, šaškárna, paskvil. Budiž nám to poučením i v opačném směru: ani přenos hodnot a tradic fakirského Východu na břeh vltavský nemusí dopadnout lépe.

No, naštěstí patří k meditaci ty zkřížené nohy, takže se u nás osvícení prostřednictvím vymeteného mozku nejspíš hromadným jevem nestane. Naštěstí, říkám, protože kdoví, čeho by se západní hlava domeditovala, jak tak zrovna zjišťuji. Mám před sebou článek pana Erika Taberyho „Slunce v duši“ z dvanáctého letošního čísla týdeníku Respekt, v němž obdivuplně cituje kohosi, kdo zřejmě ono umění ovládá a svého osvícení už dosáhl. Stojí věru za to se nad jeho výpovědi zamyslet. „Ztratil jsem strach z toho, co bude, třeba kde vezmu peníze na výplaty,“ libuje si úspěšný meditant. „Beru život tak, jak přichází. Tady a teď.“

Probuň! Jestli opravdu meditace vede k takovému výsledku, snad by měla být zakázána zákonem. Neboť, třebaže to pan Tabery nejspíš vnímá jinak, je to právě schopnost pohledu do budoucna, prozíravá starost o zdar zítřka, na čem stojí a s čím padá západní civilizace. Naše civilizace, kdyby to pořád někomu nedocházelo, přestaňme k sakru už jednou předstírat, že jsme soudci nade vše postavenými, jichž se osud vlastního civilizačního způsobu netýká! Způsob opačný, beroucí život tak, jak přichází, tady a teď, není důvodem k obdivu a nápodobě, nýbrž předzvěstí příšerného průšvihů, o čemž se snadno může předvědět každý, kdo zavítá do některé ze zemí - a není jich málo - kde je život ze dne na den od věků ustáleným pravidlem. Zaostalost, chudoba, nefunkční a zkorumpované vlády, špína, katastrofální přelidnění, vyčerpání přírodních zdrojů, bezohledné ničení všeho, čemu se u nás dostalo málem posvátného názvu „životní prostředí“... Já vím, stalo se módou tohoto času sypat si popel viny za ten stav na vlastní hlavu. Hledat jeho příčiny v kolonialismu, imperialismu, v křížáckých výpravách, v západním otrokářství (aniž by byla řeč o přinejmenším stejně vydatném otrokářství arabském, ale to je námět jiné úvahy), v honu těžařských a jiných společností za ziskem, ale nešidme sami sebe: všechny tyto faktory mohly nebo také nemusely mít na civilizační kolaps velké části světa nějaký vliv, jeho nejpodstatnější příčinou je však způsob myšlení od snídaň k večeři. Onen chvalitebný život - zopakujeme si – tady a teď.

Národům Jihu je vlastní, protože je po dlouhá tisíciletí jejich vývoje – lze-li vůbec mluvit o vývoji - k čínorodé starosti o zítřek nic nepohánělo. Podnebí bylo vlídné, půda poskytuje úrodu v kteroukoliv roční dobu, lesy a savany plné zvířete, aby nedocházelo k přelidňování, nejstrašnější metle dneška, o to se postaraly neustálé kmenové války (nepředstavujeme si předkoloniální éru nijak selankovitě) a vysoká úmrtnost. Tak to šlo až do příchodu bílého muže, který svými metodami a vynálezy všechno v kladném i záporném smyslu ovlivnil a zkomplikoval. Tisíciletími záběhlý bezstarostný životní styl se však nezměnil; to nejde tak náraz, i kdyby se o to někdo snažil, natož když mu nějaké snažení ani na mysl nepřijde. Proto vypadají Afrika a jiné končiny tzv. Třetího světa navzdory miliardám rozvojové pomoci tak, jak vypadají. Ostatně nejen ony, jak se právě ukazuje; obyčej bezstarostného projídání zítřka má pevné kořeny například i v Řecku, o dalších adeptech téhož maléru nemluvě. Ozývají se váhavé hlasy, bylo-li rozumné přijímat Řecko s jeho bankrotářskými móresy do západních politicko-hospodářských struktur; osměluji se jít v té věci ještě kousek dál a zeptat se, co je vlastně Západ. Kudy vedou jeho hranice, co do něj patří zcela, co zčásti a co vůbec ne.

Kupodivu ještě nikoho nenapadlo nakreslit mapu Západu; kdo by tak učinil, zjistil by možná, že se prostírá na o něco menší ploše, než se má obecně za to. Nebo ještě spíš je

Západů víc a rozdílné kvality: zajisté se jiný způsob myšlení a chování usadil v krajinách středomořských a jiný dejme tomu ve Skandinávii či na britských ostrovech. Obojí ta oblast je Západem v tom smyslu, že byla ovlivněna křesťanstvím, latinsko-řeckou antikou a celým řetězem vývoje přes renezanční, osvícenství a tak dále až k poněkud potrhým trendům a módám dneška. Kořeny však sahají mnohem, mnohem hloub, k našim prapředkům, kteří se před tisíci lety rozhodli žít v klimatických podmínkách určených střídáním ročních období, zemědělstvím. Bylo to odvážné, revoluční rozhodnutí a stavělo je každoročně před otázkou: buď se dokonale zabezpečit na zimu s jistou – ne úplnou – nadějí ji přežít, nebo se zachovat způsobem „tady a teď“, a nedočekat se jara. V drsnějších podmínkách severovýchodních zemí byla hrozba nepřežití naléhavější, čehož důsledkem je vyšší míra zodpovědnosti dnes. Mírnější klima Středomoří skýtalo možnost zimou nějak proklíčkovat, pročež až podnes jeví tamní národy tendenci se ledačím proklíčkovávat, svým bohatýrským nakládáním se státními financemi například. Ne že by ten obyčej nebyl k nalezení i jinde, ale středomořské země k němu inklinují přece jen o dost víc. Nedošlo k tomu náhodou.

Zbývá určit, kam náleží naše drahá vlast česká. Kam až její dějiny a tradice sahají, bývala navzdory občasnému laškování s byzantsko-ruskou oblastí nepochybnou částí Západu, v přesnějším určení jeho severního, zaalpského typu. Dnes... mění se něco? A mění-li se, jaké jsou toho příčiny? Jen v domácí díži zadělané, nebo i všeobecnějšího původu? Nelze přehlédnout, že způsob „tady a teď“ je na postupu; jinak by nemohla tak velká část českého lidu udflēt své hlasy nezodpovědným, bezstarostným živůtkem na konto příštích generací slibujícím tluchubům. Podívejme se nejdřív na tuto okolnost. Pramení jen ze zkušenosti komunistické éry, během níž si nepriviligovaný český člověk – ne bez jisté úlevy – zvykl na pomýšlení, že beztak nemůže nic dělat a ničím svou budoucnost ovlivnit, leda k horšímu, takže si raději užijme toho, co skýtá dnešek? Zčásti jistě. Ale jen z části, prosím; jak si lze vzpomenout, náramnou zakochanost v socialistických, ba komunistických receptech jevil český človíček už dlouho předtím. V přepočtu na hlavu byli Češi Masarykova věku nejzkomunizovanějším národem světa; i jiní si prožívali svá komunistická desetiletí, ale jediní Češi si v tragických a nadlouhou posledních volbách roku 1946 navlékli komunistický chomout na krk ochotně a sami. Snad to bylo výsledkem dlouhodobého a dodnes nekončícího velebení malého, obyčejného, prostého atd. člověka jako reprezentanta ryzího češství. Ale ještě spíš působením politických elit, vidících už od předválečných dob každá podle své partajní příslušnosti, ale vcelku bez rozdílu, právě v onom malém, prostém, něku-li prostomyslném občánkovi spolehlivý zdroj moci. Neboť inteligentní, zodpovědné, přemýšlivé vrstvy na projídací sliby nenachytáš; duševního proletáře velmi snadno. Se západními hodnotami zodpovědnosti a předvídativosti to má společného máloco.

Nelze ovšem říci, že by země ušetřené komunistické zkušenosti byly příznaků těžce choroby prosty. Snad jen se v nich do té míry nevyskytuje a triumfy neslaví paroubkovská, na tupce poslední jakostní třídy zaměřená slibovačnost; ale zposvátnělá mantra životních jistot, milosrdného státu, který se o občánka ve všem všudy postará, z každé louže vytáhne, plodů vlastní lehkomyšlnosti okusit nenechá... to už ano, to je i v západní politice osvědčený recept volebního úspěchu. S tím se pojí a vrchu nabývá myšlení ne na dlouhé generace dopředu, nýbrž od voleb k volbám; ne na drobné zrníčko, které zasadíme dnes, aby z něj po delším čase vyrostl krásný, bohatě plodící strom, nýbrž k jakémus takémus zabezpečení dneška. K odhlasování rozpočtu, který se nadme slávou, je-li jeho deficit o desetinku nižší loňského... pravda, i to má s původními hodnotami Západu společného máloco. Všechno se zdá naznačovat, že má Západ svůj zenit už za sebou. Že bude za zpěvu politicko-korektních hymen teď už jen sestupovat a ustupovat, svých hodnot jedné po druhé se vzdávat, těch či oněch mód se chytat, od krize ke krizi to mydlit, až... až to domydlí opravdu k nějakému životu tady a teď, uprostřed špíny a odpadků, bídy a sakramentské životní nejistoty. Čímž by byl ideál páne Taberyho článku naplněn. Tomu se mi nechce věřit. Spíš bych doufal, že se Západ někde uprostřed jízdy na dno úpadku chytí za nos, rozpomeně se na své nesdílitelné hodnoty a začne hledat cestu zpět k tomu, co jej kdysi udělalo nejdynamičtější, běh světa určující civilizací. Bude to ale bolestné hledání, tím bolestnější, čím déle si s ním bude dávat na čas. Nu, zanechám už prorokování, je mi z něj samotnému mrňavo.

Abych se vrátil k začátku: život tady a teď je možný dvojitým způsobem. Buď tuzemským: přenechat starost o zítřek milostivému eráru, s následky viditelnými na mnoha místech Evropy už teď. Nebo oním obdivovaným, orientálním: sednout si na zkřížené nohy a čekat, až něco shůry přijde a osvítil nás. Stav, v němž se nachází nemalá

část světa, může posloužit za příklad, jaké osvícení to asi bude. Jsme ale lidé Západu, takže si můžeme počít něco lepšího: postarat se o sebe a o svůj zítřek sami. Na rozdíl od jiných jsme toho schopni. Užijme tohoto ojedinělého, od předků zděděného privilegia, nestydme se za ně, odolávejme pokušení vyměnit je za pomíjivé módičky, které nevedou k ničemu kalému ani tam, odkud vzešly. Pakli si kdo myslí, že vedou, ať se, k čertu už jednou, přesvědčí sám, letenka do takové Bombaje nestojí majlant. Já vím, mluvívá se o pocitu štěstí a vnitřního míru, jež dosáhl takový na zkřížených nohou sedící indický mudrc... no, třeba ano, i když neví. Ale v našich šířkách se tomu říká obyčejněji: házení starostí za hlavu. To konec konců dovede každý lajdák, když se mu nechce do něčeho otravného, do vyplňování lejster daňového přiznání například, jako teď zrovna mně. Hned se do toho musím pustit, aby mě po pár týdnech nedohonil bernák s pokutami a upomínkami, kdepak, život tady a teď dovede být pěkně nákladná legrace.

Luděk Frýbort Hannover, 12. dubna 2010

(Převzato z *Nového Polygonu*)

Novin a časopisů loni ubylo, vydavatelé se přesouvají na internet

PRAHA - Počet novinových a časopisových titulů, které vycházejí v České republice, se loni meziročně snížil o více než 200 na 5687. Ke konci loňského roku vycházelo v ČR celkem 3798 časopisových titulů, což bylo o 152 titulů méně než ke konci roku 2008.

Ke stejnému datu vycházelo v tuzemsku 123 značek deníků, meziročně o tři méně. Počet ostatních periodicky vycházejících novin loni meziročně klesl o 51 na 1560.

Vyplývá to z údajů Národního informačního a poradenského střediska pro kulturu, které zveřejnil Český statistický úřad.

Celkem 2061 z celkových 3798 časopisových titulů vycházelo za účelem oslovení široké veřejnosti. Nejvíce z nich, celkem 542, bylo pro ženy, muže či pro rodinu. Další 448 titulů se věnovalo politice, filosofii, náboženství a kultuře. Třetí nejpočetnější skupinu tvořily magazíny věnované cestovnímu ruchu, volnému času a sportu, kam patřilo 350 titulů.

Zbýlých 1737 značek časopisů bylo určeno pro čtenáře se specifickými potřebami. Z toho největší část připadala na odborné tituly z oblasti techniky, vědy a výzkumu, kterých v ČR ke konci minulého roku vycházelo 920.

Vydavatelé v poslední době rozvíjejí spíše internetové aktivity a řada tištěných titulů tak i v letošním roce končí. Vydavatelství Axel Springer Praha například přestane koncem letošního roku vydávat měsíčníky Popcorn a Top dívky.

Mladá fronta přestala v červenci kvůli klesajícímu počtu prodaných výtisků vydávat týdeník MF Plus. V květnu skončil také anglicky psaný ekonomický týdeník společnosti Stanford Czech Business Weekly. Lidovky.c

Státní svátek Čechy vůbec nezajímá. Zajímá je pouze volno

Zatímco v USA je na Den nezávislosti země poseta vlajkami a nejrůznějšími oslavami a také v jiných státech si své nejvýznamnější státní svátky občané cení, u nás to kromě pár stovek lidí nikoho nezajímá. Určitá míra vlastenectví a hrdosti se projevuje leda tak při fotbalových a hokejových utkáních.

Téměř chybějící identifikace s jakýmkoli oficiálním státním svátkem (nemyslím hody konzumu a obžerství jako jsou Vánoce a Nový rok) je pro Čechy až nezvykle typická. Nevidí důvod se s jednotlivými svátky jakkoli ztotožnit, nic jim neříkají.

Například 1. ledna je Den obnovy samostatného českého státu. V bujarém veselí příchodu Nového roku ale vůbec nikoho nezajímá (ostatně i v kalendářích je uvedený na prvním místě Nový rok). Ignorací je provázen i 8. květen, Den vítězství. Mladším a středním generacím je i druhá světová válka (snad kromě zájmu o zrudnou postavu Adolfa Hitlera) ukradená. Věřící si alespoň připomínají 5. července Den slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoda. Jenže i to se ve skutečnosti týká výrazné menšiny lidí. Další státní svátek je Den české státnosti, na svatého Václava 28. září. A opět nic.

Za vůbec největší podobný svátek je považovaný Den vzniku samostatného československého státu. Je převzatý z dob minulých, ale nebýt udělování vyznamenání prezidenty na Pražském hradě, také by po něm v podstatě nikdo nevzdechl. A tak pro mnoho lidí je ve skutečnosti nejdůležitější 17. listopad – Den boje za svobodu a demokracii. Alespoň u něj lidé cítí, že má pro jejich současný život podstatný význam.

Přestože Češi své státní svátky okázale ignorují, nadevšechno je milují. Je přece volno... Viliam Buchert Reflex

Lavičkovy Sydney poprvé v sezoně vyhrálo

Do čeho se to uvrta... Český fotbalový kouč FC Sydney Vítězslav Lavička (47) se vsadil, že až jeho mančaft konečně vyhraje, tak vyleze na slavný most Harbour Bridge, který má před okny svého bytu v australském velkoměstě.

Sydney - Fotbalisté Sydney, které vede český trenér Vítězslav Lavička, v australské lize poprvé vyhráli. Úřadující mistr dnes zvítězil v Perthu 3:0 a ukončil desetizápasovou sérii bez třibodového zisku.

O premiérové výhře v sezoně rozhodl dvěma góly Bruno Cazarine, třetí branku přidal Alex Brosque. Sydney má na kontě po jedenácti kolech sedm bodů a je na poslední 11. příčce. Na šesté místo, které zaručuje účast v play off, ztrácí Lavičkovy svěřenci šest bodů.

Zápas v Perthu, kde působí bývalý liverpoolský útočník Robbie Fowler, sledovalo téměř devět tisíc diváků. Domácí si připsali šestou ligovou porážku za sebou

Stalo se! Jeho tým po deseti ligových zápasech bez výhry zvítězil v Perthu 3:0 a Lavička bude šplhat na vrchol oblouku ve výšce 135 metrů nad mořem, i když se mu do toho moc nechce!

„Ne, že bych měl přímo fobii, ale je to vážně dost vysoko. Sázka ovšem platí, a já chci své sliby vždycky splnit,“ nechal se ve Sportu slyšet trenér stále posledního celku tabulky. Autor: ČTK

V australské lize proti sobě stáli čeští trenéři. Straka porazil Lavičku

Oba hráli za Spartu, oba patří mezi elitní české trenéry a oba v současné době koučují v australské lize. Fotbalové měření sil českých trenérů dopadlo líp pro Františka Straku, smutný naopak byl Vítězslav Lavička.

Strakův North Queensland Fury doma porazil 2:1 úřadujícího šampiona FC Sydney, který vede Lavička.

Straka tak s North Queenslandem zatím vyvrací roli outsidera. V minulé sezoně až sedmý tým tabulky v prvním kole překvapivě uhrál remízu 3:3 s favorizovaným Perthem, teď navíc porazil obhájce titulu.

Sydney mělo v první půli hru pod kontrolou, ale na branku čekalo marně. Naopak v 65. minutě poslal Grossman hráče Fury do vedení.

Sydney se dočkalo až osm minut před koncem, kdy srovnal Jamieson, jenže neuběhla ani minuta a Daal zařídil Fury vítězství.

ČEŠTÍ TRENÉŘI V AUSTRÁLII. Vítězslav Lavička (vlevo) narazil v australské lize na svého českého kolegu Františka Straku.

"Jsem velmi šťastný. V prvním utkání jsme dvakrát dotáhli vedení soupeře, dnes získali toto excelentní vítězství,"

radoval se Straka v rozhovoru pro Fox Sports. "Chci poblahopřát všem hráčům, odvedli skvělý výkon. Jsem na ně moc pyšný," dodal bývalý kouč Sparty, Teplic, Plzně, Českých Budějovic nebo českého národního týmu.

Naopak Lavička byl po zápase hodně zklamaný. Především z toho, že jeho hráči po vyrovnání ztratili koncentraci.

"Jsme samozřejmě zklamaní. Nemělo by se stávat, abychom hned po vyrovnání dostali další gól. To mě hodně mrzí," litoval Lavička.

Nezapomněl pográtulovat svému soupeři Strakovi, s nímž v minulosti hrál ve Spartě. "Je vidět Františkův vliv na hru Fury. Ve druhé půli hráli hodně dobře," dodal Lavička.

Straku chválil i útočník Fury David Williams. "Trenér nám dodal sebevědomí. Dnes jsme proti mistrovi získali tři body, takže není třeba větší důkaz toho, co s námi trenér provedl," ocenil Straku Williams. "Čeká nás ještě dlouhá cesta, ale s Frankiem (Strakou) a jeho sebedůvěrou, kterou na nás přenáší, můžeme podobné výsledky opakovat," dodal.

Straka se v australské lize dostal do konfliktu s rozhodčím. Hrozí mu trest

Horká krev Františka Straky znovu vzkypěla. Český trenér ve službách australského North Queenslandu se dostal do konfliktu se čtvrtým rozhodčím o přestávce sobotního ligového zápasu s Central Coast Mariners a hrozí mu trest od tamního fotbalového svazu.

Co se stalo? Dvaapadesátiletého kouče naštválo, když sudí Kurt Ams ukončil první poločas ve chvíli, kdy North

Queensland vedl 1:0 a měl kopat roh. Při odchodu mužstev do kabin chtěl český kouč u rozhodčího protestovat a dostal se do strkanice se čtvrtým sudím Krisem Griffithem-Jonesem.

"Byli jsme naštvaní, protože jsme měli šanci dát gól," řekl Strakův asistent Stuart McLaren. "Tohle se prostě ve fotbale nedělá. Ukončit poločas nebo zápas, když jeden tým má přímý kop nebo roh u soupeřovy branky," míní.

"Proto jsme se snažili u rozhodčího protestovat, ale čtvrtý sudí nám v tom zabránil. Možná že Franz byl trochu vášnivější," dodal McLaren.

North Queensland nakonec duel prohrál 2:3 a disciplinární komise australského fotbalového svazu už podle agentury AP začala případ vyšetřovat.

Strakův tým je po devíti odehraných zápasech v tabulce se sedmi body předposlední. Horší je pouze FC Sydney, které vede Vítězslav Lavička. Loňský mistr ještě v probíhající sezoně nevyhrál a na North Queensland ztrácí tři body, má však jeden zápas k dobru. ČTK

VTIPY

Emil jede po městě nepřiměřenou rychlostí. Policista ho přísně zastaví: "Neviděl jste dopravní značení omezení rychlosti?" "Cože? V takový rychlosti?"

Dohadují se Rus, Američan a Čech, kdo umí vyrobit nejlepší věc ze skla. Rus říká: "To my, u nás v Rusku, dokážeme vyrobit tak dlouhou skleněnou trubku, že s ní vidíme až na dno nejhlubšího oceánu." "A jak tomu říkáte?" "Oceánohled". Američan na to říká: "To nic není, to u nás, v Americe, dokážeme vyrobit tak silnou čočku, že s ní vidíme do nejbližšího vesmíru. Říkáme tomu kosmohled." A Čech na to: "To my, v

Čechách, dokážeme vyrobit takovou věc ze skla, že s ní vidíme skrz zeď." Ostatní se diví: "To není možný... A jak tomu říkáte?" "Okno!"

Na návštěvu mladého páru přijede maminka manželky. Zazvoní a otevře jí manžel. "Á maminko, tak jak dlouho se dneska zdržíte?" "Ale Vojtíšku, jen tak dlouho, než ti má přítomnost začne vadit." "To si ani kafičko nedáte?"

Přijde student Jonáš pozdě na cvičení, cvičitel se zlobí a ptá se ho, kde byl. "No, já ráno vstal, tak sednu na koně a jedu do školy, ale na Štrosmajeráku, znáte to jaká je tam vždycky zácpa, mi ten kůň z toho smogu padnul. Tak jsem musel jít pěšky." Cvičitel jen kroutí hlavou, ale nechá ho sednout a pokračuje. Za chvíli dorazí Václav. Cvičitel se opět ptá, kde se flákal. "Já jsem ráno zaspal, tak okamžitě sedlám koně a ženu do školy, ale víte ta dopravní situace, šílený vzduch, prostě na Štrosmajeráku to ten kůň už nevydržel." Cvičitel už tomu nevěří, ale tak zatne zuby a pokračuje dál ve výkladu. Pět minut před koncem dorazí Pepa, tak se na něj oboří: "Co vy, taky vám padnul kůň?" "Ale ne, já normálně jsem ráno vstal, jedu do školy dvanáctkou, ale na Štrosmajeráku nemohla projet, protože tam přes cestu leželi dva chciplý koně!"

Pepíček sedí ve škole a nic se mu nedaří. Pan učitel mu na konci hodiny řekne: "Běž, Pepíčku a kup si kilo rozumu!" Pepíček na to: "A mám říct, že je to pro vás?"

Starý, velmi unaveně vypadající pes se mi nedávno zatoulal do dvora.

Byl dobře živený a podle pěkného obojku a čistoty kožichu bylo zřejmé, že o něj bylo dobře postaráno. Kývajíc přátelsky ocasem a s hloupým úsměvem, jaký umí jenom psi, přišel pokorně za mnou a nechal se pohladit po hlavě. Celý šťastný, že jsem ho neodmítl, se oklepal a sledoval mě domů. Kráčel pomalu po chodbě, pouze očichal nabídnutý pamlsék, lehnul si na koberec do kouta a za chvíli už spal.

Po hodině spánku se postavil, oklepal, a znovu přátelsky přitom vrtíc ocasem odkráčel ke dveřím. A já jsem ho pustil ven.

Příští den se vrátil, znovu mě pozdravil na dvoře, šel dovnitř na stejné místo a v koutě zase asi hodinu spal.

Tohle se opakovalo po několik týdnů...

Celý zvědavý jsem napsal a připnul mu na obojek kousek papíru se vzkazem:

"Rád bych zjistil, kdo je majitelem tohoto nádherného a milého psa, a zeptal se, jestli víte, že skoro každé dopoledne váš pes přijde do mého domu a hodinu se tu vyspí?"

Následující den se pes přišel vyspat s odpovědí připevněnou na obojek:

"Jmenuje se Rusty a žije v rušné domácnosti se šesti dětmi, dvě z dětí jsou mladší tři let... snaží se jenom odpočinout a vyspat se. Mohla bych s ním zítra přijít já?"

Jeden chlapík při procházce Paříží spatří pitbula útočícího na malé děvčátko. Nelení, vytáhne pistolí a dobře mířenou ranou nebezpečného psa skolí. Děvčátko je zachráněno.

Kolem zachránce se hned vyrobí reportéři:

"Jak se jmenujete, pane? Celá Paříž vás bude milovat a zítřejší titul v novinách bude Hrdina zachránil malou holčičku před krutým psem!"

Chlap se ohradí: "Ale já nejsem z Paříže."

Reportér: "To je v pořádku, pane, celá Francie vás bude milovat a zítřejší titul v novinách bude Hrdina zachránil děvenku před krutým psem!"

Chlápek řekne: "Já ale vůbec nejsem Evropan."

Reportér znejistí: "Tak odkud tedy jste?"

Muž odpoví: "Z Izraele."

Reportér se zachmuří: "Aha. Takže zítra bude na hlavní stránce Hnusný Izraelita zavraždil malé holčičce pejska!"

Sydney FC coach Lavicka explores unknown

Joe Barton SMH October 15, 2010

In his 15-year coaching career Sydney FC's Vitezslav Lavicka admits he cannot remember a more perplexing period than the one his A-League squad is enduring at the moment.

The mentor is lost for words as to why the defending premiers are winless heading into the 10th round of competition, but he is confident the turnaround could start on Saturday night against arch-rivals Melbourne Victory.

"It's a very strange situation for all of us and for me as the head coach, I've never seen this situation before and I've been doing this job for a very long time, more than 15 years," he told AAP.

Advertisement: Story continues below

"We are chasing (the win), yes.

"But with experience and work, we all believe we are able to reach good success (on Saturday) night and turn (the season) around.

"I expect a tough game, everyone knows that we are going through a tough period but I have to say the atmosphere in the squad and the team is positive."

Much of that positivity revolves around the return of star midfielder Nicky Carle, who has missed the past month with a foot injury, and Lavicka is well aware of the impact the Socceroo brings to the team.

"Of course that is one reason why we are happy, it's another positive for the team," he added.

Sydney's rivalry with Melbourne is among the fiercest in the A-League, with the two contesting last year's grand final and producing a thrilling six-goal draw in week one of the season, and Lavicka expects Saturday's duel to produce even more fireworks.

"Every game between Sydney FC and Melbourne Victory is big, it is a big rivalry," he said.

"I remember last season and I remember round one this year we know they have a good team and they play great football.

"We have a clear target for (Saturday) night's game but we have respect for our opponents as well."

Adding to Sydney's motivation for the clash, the acrophobic Lavicka confirmed he will scale the Sydney harbour bridge should the Sky Blues prevail.

"I do not like heights, not at all," Lavicka said.

"But I will climb the harbour bridge and attempt to

overcome my dislike of heights when we win our first match and I hope that is this weekend."

Bohemian Fairy Tales

Enchanting traditional Czech puppets performing in a magical journey through Bohemian Forest.

Puppets by Lenka Muchova
www.myspace.com/dragonflyspuppets

Storytelling by Anna Jarrett & Friends
www.travellingstoryteller.com.au

DEEPAVALI Festival of Lights
Parramatta Stadium @ 1:30 pm 7th November

SOKOL Czech Club Frenches Forest
@ 2 pm 21st November

PEATS RIDGE FESTIVAL 29th- 31st December
www.peatsridgefestival.com.au

Sponsored by
CONSULATE GENERAL
OF THE CZECH REPUBLIC
SYDNEY

Becherovka, Rum, Fernet, Griotka, Česká piva

Budvar, Zlatopramen, Plzen,

Monday - Friday 8.30-17.00

Goulburn Wines & Spirits

9-13 Brisbane Street
Darlinghurst, NSW 2010
02 9264 8459

email sales@goulburnwines.com.au

Wholesale and retail 10.12.10

Fareed Zakaria exclusive: China's rise is inevitable

Prague - Among the guests of the annual Forum 2000 conference on global issues, organized by former Czech President Vaclav Havel, was US political commentator **Fareed Zakaria**, well-known for his journalistic career, the "Global Public Square" weekly show on CNN, and also his books on contemporary politics. The latest contribution to his bibliography is **The Post-American World** published in 2008, in which he discusses the growing influence of regional powers such as India or China.

Fareed Zakaria agreed to the interview by Aktualne.cz. The first part of the interview was centered on the US domestic issues such as Tea Party, populism, economic problems and prospects of reform.

Today, we bring you the second part of the interview, which focuses on the decline of US influence in the world, rise of new powers such as Russia or China, and also the importance of optimism.

emirates.com/au

Emirates

Czech Republic. As beautiful as the journey.

25 European destinations, 30kg of luggage and award-winning service. Fly Emirates. Keep discovering.

Why shouldn't getting to the Czech Republic be as impressive as what you experience there? With the choice of 25 destinations in Europe including a daily service to Prague, a generous 30kg of luggage in Economy Class and gourmet food and wine, we aim to make your Emirates flight as memorable as the Czech Republic itself.

Over 600 entertainment channels | Gourmet food and wine | Multilingual cabin crew

400 international awards and over 100 destinations worldwide including 25 in Europe. For more information or for special fares to the Czech Republic, visit emirates.com, contact your local travel agency or Emirates on 1300 303 777. Discover frequent flyer benefits at skywards.com